

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, да су приведени из просторија Окружног затвора у Београду оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Синиша Филиповић и Драгутин Драгићевић, да су приступили браниоци, адвокат Шалић Миломир, адвокат Перковић Мирослав, који се јавља и за адвоката Сташевић Слободана и адвокат Ђорђевић Мирослав, који се јавља и за адвоката Ђокић Драгана, те пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ** и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Лазаревић Сретен.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЛАЗАРЕВИЋ СРЕТЕНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте се одазвали позиву суда. Ви сте Сретен Лазаревић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Име Вашег оца?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: 31.03.1953. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Рођевићу, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођевићи или Рочевићи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: «ћ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођевићи, СО Зворник. Шта сте по занимању?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Аутолимар, средња стручна спрема, школа ученика у привреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли радите негде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не радим, остао сам без посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са неким од оптужених Бранко Поповић, Грујић Бранко, Кораћ Иван, Филиповић Сениша, Драгићевић Драгутин?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам ни са ким, ни са ким нисам у завади, не знам само од те двојице људи што сте набројали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што познајете, добро. Ви сте као сведок дужни пред судом истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предвиђена је казна затвора до пет година. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву, читањем тог текста ту испред Вас. Изволите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли сте разумели текст заклетве?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте одговором себе или чланове своје породице изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Имате испред себе један списак са неким ознакама, ту, «К», «М», «П», «Четири» и тако даље. Да ли видите то ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видим, мада сам требао наочаре узети, али видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико будете имали потребе да помињете та лица, ја ћу Вас молити да уместо имена кажете то слово или тај број, зато што су то лица која су сведочила под тим надимцима. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Добро, да ли може, можда је редослед, један, два, три, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него пошто их ми знамо под тим словима, знате. Где су Вам наочаре? Да ли су горе у оној просторији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овде су, у ветровци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да им не говорите име, него уместо имена тај знак поред.

Сведок Лазаревић Сретен, од оца Жарка, рођен 31.03.1953. године, у месту Роћевићи, општина Зворник, по занимању аутолимар, незапослен, несродан, није у завади, упозорен и опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води кривични поступак против ових шест особа које сам поменула, за које Ви кажете да две особе познајете, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о догађајима у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник, па ћете нам Ви овде сада рећи, у том периоду, да ли сте били тамо, да ли сте радили у то време, а ако јесте, где сте

радили, а ја ћу Вам рећи да се води поступак због догађаја који су се одиграли, између осталог и у логорима Челопек, Економија, Циглана, значи у овом периоду.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, изволите, да нам кажете, шта Ви знате о томе. Да ли сте боравили у тим просторима у то време?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете мало да кренете отпочетка, где сте радили, шта сте радили.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, пре моје мобилизације био сам радник пиваре «Челарево», држао сам продавницу у мојој кући. Мобилисан сам 19. септембра 1991. године као припадник МУП-а, резервиста тадашње Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, мислим, како бих рекао, тако је и до избијања ратних сукоба на просторима 04.04., радио сам као припадник МУП-а, као резервиста као и сви остали при полицијској станици Зворник, односно Козлук. То је углавном и од 04.04. када се поделио МУП између српског дела и муслиманског, ја сам као резервиста био у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прелазите у град?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град долазите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дошао сам у град после, како да Вам кажем, после пада Зворника у српске руке, ето. Били смо у обезбеђењу објеката, неких пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих објеката?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, објекти од виталних интереса, општина, СУП, суд, банке, медицински центар, Радио Зворник и мислим, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте носили униформе ви резервисти, резервни полицајци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, резервни полицајци носили смо старе униформе оне дебеле плаве. Е, после тога, добили смо некакве униформе, не знам ко их је шио, оне тађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојне? Нисте имали оне маскирне?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Плаво маскирне, али плаве углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене, маскирне?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нешто није баш ни маскирно, нешто, како да Вам објасним, пре тога су имали такве униформе припадници полиције у Србији, тако нешто, оно прелазак некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте добили те нове?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дobili смо у току, у току рата, можда после двадесет дана, после двадесет дана смо добили те нове униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имале неке ознаке те нове, нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ознаке, овај, избијањем рата, скидаље нормално петокраке и добили смо ознаке тробојке, то је било, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви значи обезбеђујете? Колико има резервиста сада ту, да ли можете нешто о том броју да нам кажете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам Вам то рећи колико има резервиста, тај ми податак, не знам ја. Неко можда други зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни отприлике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ни отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После проведених пет дана једно три дана сам био кући. После тога сам позван у Стандард, дотадашња фабрика обуће и ту смо поново мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете – позван, ја бих Вас молила да тај пасив избегавамо, него да кажемо, ко, знате, позван?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од стране МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас позива да ли се сећате, ако можете да се сетите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам кажете ко, да не буде тако неодређено.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: По куриру, курир је дошао и позвао нас поново, не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Курир?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас и кога још?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Позвао све резервисте из мог места, поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било из Рођевића резервиста?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Можда једно десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, у Стандард?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И ту је нормално био некакав распоред ко ће шта радити даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је то већ? Значи, прошло пет дана, па још три дана кући, који је то април сада?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овако. Ово осам и пет тринаест и три шеснаест, онда 16., 17. априла поново сам позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се одмах Ви одазивате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, морам, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, долазите у фабрику?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта тамо затичете, шта је тамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, како да Вам кажем, то је било ту као, тренутно као команда војске и полиције и свега, откуд знам сада ту. Нисам много ходао по згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је велика зграда, фабрика?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, сада је ту Технолошки факултет претворено после рата и у току рата је постојао Технолошки факултет ту. То је велика зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту је команда и војске и полиције?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту главни за ту команду? Ко је главни у тој згради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, у тој згради не знам тачно ко је био командир, али после сам видео да је то био овај за ТО био главни Марко Павловић, тако се представљао он, као мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава у том Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У том Стандарду ја сам и активни милиционер који је био, са ким сам пре радио, рекао ми је да ћу радити са њим. То је био Милош Милановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви ту њега затичете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Затичем га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Он ми је рекао да се формира затвор и да ћу радити са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту да се формира, у Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не у Стандарду, него не знам, негде се на подручју општине формира затвор, ја ћу радити са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он био већ полицајац?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Активни полицајац је био. Међутим, испало је да се он разболео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам да ли у Стандарду, вероватно да јесте, ја нисам видео када је. Међутим, он није ни дана био на затвору. На његово место неко је одредио Вуковић Среду, исто активног полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да буде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да буде командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог новог затвора?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тог новог затвора. Да ли је то одлуком некаквога тог општинскога, како се звало тада, Ратног председништва, шта ли, не могу Вам ја сада то објаснити како се звало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да ли је то, да ли јесте или није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, да ли је то одлуком. Сада, то не разумем, да ли је?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, вероватно неком одлуком. Ја не могу да се изразим како се звало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте сигурни да је одлуком тог председништва?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, сигурно некаквом одлуком, не може нико самовољно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чијом? Па, наравно да је нечијом одлуком, није могао сам, вероватно.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Некаквога, како да назовем, Ратнога, Кризног штаба, како бих могао назвати, не знам ни ја где је седиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате да је он одлуком тог?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате Ви да је њиховом одлуком Вуковић Средо постављен за командира? Да ли Вам је он причао или сте то Ви чули или како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали, ко је њега ту поставио, то питам?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, из полиције му је неко рекао да је командир и распоред тај добио и не знам Вам ништа друго објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај сведок ту «К» што пише, ознака, да ли је он био у то време нешто у полицији, некаква функција?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте био командир полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Тада или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тада, када је, када су избили ратни сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али тада када већ, кажете, средина априла, да ли је тада он исто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да јесте, не знам, он је после прешао у нешто друго радити. Чекајте, само не могу да се сетим ко га је заменио од командира тих, ко га је заменио, да ли је, да ли га је заменио Маринко или је овај, како се звао из Лознице човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је први био, да ли тај из Лознице или Маринко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако би требало бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто говори име Пантелић Милош?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е, тај је једно време био командир, мислим после Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? А ту када сте Ви у Стандарду, ко је тада командир? Да ли тај «К» или тај други?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сведок «К» је био на почетку командир, «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је начелник СУП-а? Да ли је то исто, командир и начелник?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево како. Први начелник СУП-а био је кратко време, можда једно седам дана, Мијић, да ли му би име Миле када је сведок «К» био командир и он је после седам дана побегао негде у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Мијић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тај Мијић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај «К» после њега био нешто или шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сведок «К» је још дуже остао, ја мислим као командир. Мењало се то, мењало се то и сада командир, сада начелник, сада ја не могу, немојте ме хватати за датуме, ја ћу Вама рећи да је био ту. Сада, када је ко био, уклапаћемо се некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте Ви у Стандарду, ко је Вама надређени, ко је Вама командир, када Ви долазите ту у Стандард и овај Вам Милош каже, биће неки затвор и то, ко је Вама ту био надређени Вама?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је још био сведок «К» командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У том времену, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви, кажете, ту је већ био Милош. Да ли сте радили са Милошем ту неко време?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам радио ни дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ни дан. Он се разболео и кажем Вам, Средо га је заменио, неко је преиначио да буде Средо, тај Вуковић, уместо њега командир. Он се разболео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана Ви остајете у Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Стандарду смо остали можда дан, два и онда смо прешли, група нас, пет, шест, на Економију где је формиран тај некакав затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај затвор који помиње Милош да се формира нови? Да ли је то Економија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је тај, то је тај затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: На Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Вама Милош, ко ће то да формира затвор?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Он ми је сам рекао да се формира затвор, да ћу радити са њим, а сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви после дан, два идете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Идемо доле на Економију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то још увек април месец или шта је то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Април месец, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април још увек?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Још увек је април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Доле смо провели петнаестак дана на Економији. Почели су пристизати, овај, ти затвореници муслиманске националности, привођили су их, како да Вам објасним, паравојске, онда територијалци и у току ноћи, вероватно ради полицијског сата, припадници полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све три групе су их привођиле?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали, ко је основао тај затвор Економија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, општинско руководство, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чинио општинско руководство?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја их не знам све набројати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, које знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Бранко Грујић је био председник општине и председник СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о том времену тада?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У том времену, да. Е сада, ко је био још у оном, у ономе председништву, ја не знам све, био је Стево Радић у томе, па вероватно неко је и од ових командира, вероватно сведок «К» да је био у томе, јер не би могао бити, нормално. Е сада ја њих не знам све набројати, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неки орган да се звао Привремена влада?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, код нас је мало-мало тамо у то време, кажу, пала влада. Ја не знам нешто се мењало у том смислу, ја не знам, нисам био ту близу да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена тих органа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, нисам био близу да Вам ја то знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам, шта је то Економија? Значи, Ви то још у априлу долазите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, била је једна просторија, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека зграда, приземна или више спратова?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Приземна зграда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било пре рата?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, пољопривредно добро, пољопривредно добро. Ту је једна просторија, доле је био бетон, стављен је панелке ове, знате шта је панелка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Панелка, то је ово што се шалује, оплате оне, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, по њима су били они душеци и ћебади, ето, пола тако, а пола је било празно, овај, празно онако и овамо су имали воду за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где овамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од пола просторије, то је бетон го, а тамо су биле, од пола су биле панелке и душеци и ћебад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ставио душеке и ћебад?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, неко је пре нас то припремио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви када сте дошли на ту Економију, да ли је ту било већ неких људи затворених?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није било никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Празно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Можда је читав један дан, а можда тек други дан послеподне почели су пристизати затвореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су затвореници неки војници или цивили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, отприлике да су то цивили, нисам сигуран за војнике, јер тада нису ни имали униформе, нису били војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били у цивилним оделима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У цивилним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одећи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сазнадoste, зашто су ти ту људи ухапшени и одакле су доведени? Кажете ко их је довео, а одакле, где су их то хватали и заробљавали и зашто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То Вам не знам рећи и знам само за ове полиција што је доводила. То је отприлике када је полицијски сат, нађе га у граду или је било случајева, пошто је мост близу, прелазили су људи у Србију и из Србије, било је радника ту, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било забрањено да се прелази?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није било забрањено, али, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекршио полицијски час?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када је уведен полицијски час, да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам. Не знам и такве људе, Марко Павловић је долазио и испитивао, ове раднике што су радили у Србији, углавном их је пуштао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Муслимане што су радили у Србији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да и других цивила је пуштао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које није пуштао? Да ли су били неки да их није пуштао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, било је неких који су остајали дуже, шта знам, он је водио рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, Ви сте сада резервни полицајац. Да ли је Вама објашњено, да ли има ту неко решење да се ти људи задржавају нешто да добијају, нека права као затвореници, да добију неко решење да су притворени, да се зна? Да ли се неки поступак води против њих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, није никакав поступак вођен против њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта чекају ту онда, зашто су ухваћени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е то Вам ја не знам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали тог Марка или тог Среду Вашег надређеног?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам био у могућности да питам, а нисам смео ни питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто закључили сами? Шта они чекају, ако нису ништа скривили, никакав поступак не води се, да ли Вам је било јасно шта чекају? До када ће ту да буду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, он је водио некакву евиденцију, по некаквом свом критеријуму, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, Марко Павловић. Вероватно неки више вредни, неки мање вредни, тако, они који га нису интересовали, њих је одмах и пуштао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да он води неку евиденцију или то Ви закључујете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, он је носио неку торбу са собом и имао је некакав списак који је водио, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта једу ти затвореници ту на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: На Економији затвореници су добијали уредно храну. Храна је прво стизала из хотел «Дрине», а после је из Стандарда, када је формирана кухиња. Ону храну коју смо ми јели, јели су и они. Имали су два obroка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било довољно то за те затворенике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да јесте. Није никада било да нема ко шта јести. Што остане вишка, добију репету, нормално, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, какви су услови ти за спавање? Кажете, овамо бетон, овамо те даске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, на тим панелкама били су душеци и било је ћебади да се могу прекрити и спавати, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на том бетонском делу, да ли је била чесма?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Била је једна чесма да се могу пити воде и то, али WC нису имали унутра, него су по потреби, ми смо отварали врата и ишли су ван, кроз на крају зграде, обиђе се, био је WC. Нормално, ми смо их споља обезбеђивали, чували, како да Вам објасним, ето, један када заврши, иде други и тако редом, ко хоће, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било купања, бријања?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није било купатила, шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде нам мало објасните то, обезбеђење, значи, ко Вама објашњава, да ли има неке смене, страже, колико вас има? Почели сте нешто, колико вас ту долази да буде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нас је пет тренутно радило и правили смо смене између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од вас петорице, како сте направили смену, по колико?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, по два сата по двојица и све тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На по два сата?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је правио смене?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, некада је правио Средо, некада сам правио и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам је био један сведок и каже, Ви сте били заменик Средин. Да ли је то тачно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Неће бити, то ће бити пуно касније, то ће бити пуно касније, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додуше, није ни он рекао тачно када? Када сте постали заменик?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То ће бити када буду отишле паравојне јединице и када ми из МУП-а буду наредили да водим евиденцију и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то лето, када је то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је негде, лето, да, јуни месец, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако нешто, овај, не знам тачно када су паравојске ове, што каже, паравојске и онда је формирана некаква редовна војска, што каже, да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, смене по двојица. Где стојите, како обезбеђујете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, стојимо испред зграде, ето, испред врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, тако, шеташ, шта друго. Врата се закључају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они закључани ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесу закључани, јесу закључани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо сада, помињете, да мало кренемо отпочетка, тог Марка Павловића. Ко је тај човек? Када Ви њега први пут видите, да ли га од раније знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам га никада знао од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га први пут видели тог човека, ко је тај човек и где?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Први пут сам га видео када је дошао да испитује затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поменули сте да је он у Стандарду био нешто главни?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, то спомињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је било раније?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После сазнајем да је он главни, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте га у Стандарду видели док сте били оно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када га видите први пут?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Први пут га видим када је дошао на Економију да испитује затворенике и да их пушта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одмах како сте стигли, када су дошли нови затвореници или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Одмах, сутрадан, када су први затвореници преноћили ноћ, одмах сутрадан сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се представио, ко је, шта је?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја сам мајор Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже функцију своју или не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, није, ја мислим да није рекао, нисам запамтио, не знам, можда и јесте, али откуд знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како тај човек изгледа, како је одевен, да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Човек је униформисан, у маскирној униформи, нормално под опасачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружан или не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Наоружан, не знам тачно шта је имао, нешто краће, носио је торбу некакву, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је црн, плав, бркат, брадат?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн, плав, какав, смеђ?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није брадат, ја мислим да је црн, средњег раста човек, старијих година, отприлике, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то – старијих година?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, можда колико ја сада. Ја имам сада 53, 54 године, ја мислим да је то, не знам тачно, не могу ја сада. Тешко је то оценити у пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како прича? Да ли прича оно босански или србијански или како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е сада, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он долази и да видимо сада шта се ту дешава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Једни затвореници остају дуже, једне ослобађа и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, како, Ви схватате да је он сада ту, има право да то испитује. Да ли сте га питали нешто? Могао је мој колега да дође, да се обуче и да уђе и да каже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. По ком основу он то ради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Вероватно је он, Средо, командир тај што је именован и вероватно је са њим контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко најавио да ће доћи тај и тај, да он може да пусти уопште? Да ли је могао било ко да дође и да каже, изведи ми овог и ја ћу га пустити?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, најавио, него први пут, када је дошао, Средо је рекао, каже, ово је Марко Павловић тај, командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно су дошли?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још каже везано за затворенике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ми ништа. Ми нисмо имали утицаја на затворенике кога ће пуштати, кога неће, није имао ни Средо, јер Марко Павловић је водио све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је водио, кажете, водио је све то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Водио је јединицу затвореника и он је био тај командир ТО, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви кажете долазите на Економију, то је још април. Колико дана остајете Ви на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Петнаестак дана остајемо на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте ту све време на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих петнаест дана, само сте ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За тих петнаест дана, шта се ту дешава, испричајте нам.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, за тих петнаест дана, овај мењају се затвореници, да ли ме разумете, једни долазе, други одлазе, једни остају стално, њих пар остаје стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је дошао Марко за тих петнаестак дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, скоро сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико се задржи, хајде нам то испричајте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, задржи се, овај, пола сата, сат времена, ништа више, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради за тих пола сата, сат времена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Прича са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Изађу људи, постоји их, пита, ко је, шта је и по свом неком закључку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви слушали то? Да ли сте могли ту да чујете шта они међусобно причају?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесам, углавном некакве, које ослобађају, саветују да не узимају оружје, не знам у ком смислу, говорио је добро енглески и то сам приметио, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било и неких Енглеза?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Енглеза затворених?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је причао енглески?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, имао је тај обичај некакав да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он прича са њима, шта, да ли имају оружје, да ли не треба, шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, саветовао их је сада када иду у овај, када су ослобођени, када иду кући, да не узимају оружје, да не би ваљда пуцали. Вероватно размишља за муслиманску страну, да их не мобилишу, у том смислу, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо ли чути шта се дешава за тих петнаест дана, пошто нам је овде предмет, овог поступка.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: За тих петнаест дана, ја како знам, био је само један случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо шта сте Ви видели, ако сте видели, а шта сте чули и ако сте чули, од кога? Јер, ево ја ћу Вам рећи, овде ми имамо у оптужници да се на тој Економији свашта дешавало, а између осталог и да су најмање два лица лишена живота.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, Ви нам реците, шта сте Ви видели, шта сте чули до када сте Ви тамо? Изволите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Код на Економији нико није убијен, можда после нас да је неко други држао. То може да буде, да ли ме разумете сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После вас, на кога мислите када кажете, нас, вас петорицу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, мислим на војску, јер сада ћу Вам објаснити. Ми смо били ту петнаест дана, па смо прешли у Технички школски центар и ту смо били од десет до можда, нисам сигуран да ли сам био и петнаест дана, па смо прешли у Суд за прекршаје. А ко је држао иза нас, друге затворе, то треба мало сумирати, јер код нас нико није настрадао. Само смо имали један случај када смо ја и Средо се враћали са вечере, некакав Црни у плавој униформи, са својом групом дошао је да туче те затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни у плавој униформи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, Црни се звао, Црни, не знам му ја, никада имена нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки полицајац, војник, паравојник?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Некакав полицајац, одакле је дошао, ја немам појма. Није наш био, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је дошао то вече?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тај човек је био ту, некакав Црни се звао, полицајац, али није наш зворнички полицајац. Одакле је дошао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким долази?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је дошао то вече, кажете, када се Ви враћате са вечере?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дошао пре, ја и Средо смо отишли на вечеру. Остала су тројица или двојица колега, двојица колега. Остала су нормално да чувају, па када се ми вратимо, они ће да вечерају. Међутим, када смо се враћали, приметили смо гужву и задњи тај који је био тучен, то је био Фадил Ханџић, кога познајем од пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви када долазите њега туку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, он је био последњи. Е сада, колико су изударали пре њега, не знам, да ли можда двојицу, тројицу, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни и колико још њих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, отприлике још тројица људи. И ја и Средо смо то растерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме их туку, где их туку, да ли у тој соби или напољу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, напољу, напољу, задњег смо затекли Фадила Ханџића када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је баш тај Црни тукао тог?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме га је тукао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим палицом, ко зна, ја сам тада видео, можда га је и ногама, откуд знам, нисам, у том моменту је тако било. И растерали смо их ту. Међутим, тај Црни је наредио овој двојници колега који су остали да чувају, да један другога нишане пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове стражаре?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Стражар да нишани колегу стражара, тако да су људи били немоћни да било шта ураде. Они су се и уплашили и свега. И скоро је дошло до туче између Среде и овога Црнога и отишао је. То је тај једини случај био на Економији, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са Фадилом Ханџићем?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ништа, човек добио батине, ушао је унутра. После се, што се каже, опоравио и не знам да ли га је ико више икада дарнуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је изашао одатле, шта би са њим?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је изашао одатле?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ко да ли је изашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фадил, да ли је изашао са Економији, да ли је ослобођен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ослобођен, остао је до задњег скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још присуствовали некој ситуацији да некога туку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту није било ништа више туче, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, који би то био датум да Ви напуштате Економију, кажете, петнаестак дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам Вам тачно, нисам водио евиденције. Могу да погрешим можда у дан, евентуално два, не знам, отприлике толико. Можда неко има тачнију евиденцију од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када Ви напуштате Економију, како долази до тога да Ви напуштате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не напуштамо ми, него се затвореници пресељавају у Технички школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то одлучује?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не одлучујемо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питам, ко, Ви кажите ко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ово руководство, како да га назовем, вероватно они, ради некакве безбедности и наше и затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сазнајете да сада идете даље?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, дошао је неко, јавио нам, јавио и нисмо ми могли сами, него је било пресељавање, разумете, ствари ту, на чему су људи лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са колико људи Ви прелазите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, можда тридесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих затворених?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Мењао се тај број стално. Можда тридесетак да их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било и Срба неких, ту са тим тридесетак?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нешто сам заборавио рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисте ми ни питали. Ту је био један Србин, неки Саша, Робија га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Робија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, тако су га звали, не знам презимена, презиме му не знам и једно женско, нека Филиповић Нела, Нелица, тако, негде од Ваљева. Они су осумњичени за убиство неког брачног пара, па их је Марко Павловић ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога их је ухапсио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они ту били са овима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са њима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Они су исто били пресељено, заједно са овим затвореницима, само што је ово женско, ја мислим преноћило заједно једну ноћ са њима, па је после одведена негде у СУП, у некој просторији је држана, пошто не може сада и женски и мушки заједно у исту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту радио суд у то време када сте Ви на Економији у граду, да ли је радио суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесте радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Радио је суд, сада ћу Вам ја после везано за суд, када дођемо горе, рећи, а ово двоје, није суд судио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нико им није судио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио некада неки истражни судија или неки ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су ови тучени сви, да ли сте то пријавили Марку Павловићу, да је наишао тај Црни и то? Да ли је знао он тог Црног?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је Средо пријавио, ја мислим да је знао. Не знам, ја нисам, није нико други. Једино Средо, он је био меродаван да учини, предузима нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да у Вашем, када Ви нисте ту, неко долази да туче?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам чуо. Ја мислим да ту туче није ни било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви нисте присутни, у некој другој смени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да на Економији није било, само је та једна била. Није ми нико ништа рекао. Једино постоји могућност да неко није изударео пре, пре него што је дошао нама, једино то, али ту није нико ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада доведен неко да је већ онако са модрицама или нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, било је и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на Економију?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не на Економију, него касније мало, касније мало, када будемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нечега са Економије што би нам могли рећи? Ко су ти стражари, кажете, вас пет, ко је био са Вама од стражара?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, мењали смо се, што каже, по распореду, како са ким дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам је био сведок који је био ту заточен, па каже, били неки Мали и Велики Драган. Да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мали Драган је пуно касније био, овај, то је већ код Суда за прекршаје, а тај Велики Драган што га зову, то је Драган Станојевић. Само је један Драган био доле присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Драган Станојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки Велики?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, већи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај мањи, како се он зове?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овако, био је још један Драган, али је он кратко био, можда десетак дана и није био за нас и отишао је на распоред у СУП и одатле је отишао у војску. Знате како, ако ти ниси способан да се супротставиш, онда ниси за тај посао. Знате како, ми чувари, ми смо имали двојну, што каже, улогу, у сваком моменту да можеш добити батине, као што је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога батине?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од паравојних јединица, од територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме то да се супротставите, на кога то мислите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, на оне који би пошли да нападну затворенике, да туку, да провале у затвор или тако нешто, на то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не мислите на Економију, да ли је тако, пошто кажете, тамо то није ни било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, није било на Економији, није било. Био је само тај један случај, људи нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Ви сада, како се селите у школу, школски центар? То је близу, да ли је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Близу, није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли идете пешке или неким возилима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пешке, ја мислим да нас је пребацио минибус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Имао је, имао је СУП једно такво возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ви сви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сви са затвореницима прелазимо у Технички школски центар. То је један део, онако, отприлике овако као ова сала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неке радионице?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако нешто, тако нешто. Само нас је нешто попут мрежасте жице делило од затвореника, мало, мало дебље, како да Вам објасним, ми гледамо у њих, они у нас. Тамо спавају, ми вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истом нивоу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у истом нивоу та радионица?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У истом нивоу, овако као и ова сала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то мрежа између вас?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, како да Вам објасним, то су, овај, када је радионица, па, изварено оно, слично мрежи, само дебље, они профили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тако стављено?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, као параван, ето. Није до плафона, него можда овако, до висине два метра, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сада раде у тој школи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ништа, ту их обезбеђујемо исто, што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и то закључано?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, закључано је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ту изгледа, на чему спавају, шта једу, како имају осветљење?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Исто имају храну што су имали и на Економији, имали су WC ту унутра, исто је спавање било, исто што су имали доле, пренето је ту и на том истом су спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то закључава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Закључавала се, и ми смо били унутра у тој просторији. Био је кључ споља да се закључава, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли исто ових пет стражара или неки нови?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Исто, исто, исто ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ви спавате док сте, кажете, на два сата смена, да ли идете кући?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: На Економији смо имали једна мала просторијица, где су се мењали као пожарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли други иду кући или како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, одређивали смо онда и пети дан, четврти, пети дан да један може отићи кући, као ко ће обезбеђивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по четири дана сте ту све време?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда идете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дан-ноћ ту смо, само што се мењамо, одспаваш, па на стражу, одспаваш, па на стражу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта, колико сада бивате ту у том Школском центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, и ту можда од десет, не би се рекло да је било петнаест дана, можда мало краће и прелазимо у Суд за прекршаје где је формиран некакав затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је сада то месец када долазите у Суд из Школског центра?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево да израчунамо дане, то је негде, исто је то крај априла, почетак маја, ту је тако тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много дугачак?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није дугачак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је 04. април био, па рекосте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не 04., 08. април, па пет дана, па три дана, осам, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па петнаест на Економији, па Школски петнаест, не може да буде опет крај априла?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, питате које је то време било у Техничком школском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту крај априла, почетак маја, тако је могло бити, јер да прерачунамо те дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећу ја сада да рачунам, Ви како кажете.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, једино да сам узео оловку и папир да се ту прерачунам пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде узмите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, да, то је већ почетак, почетак маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школу када долазите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако, 08. узет Зворник, после пет дана сам отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Стандард кажете, дан, два?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, тако негде, тако негде, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, Економија десет, петнаест дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда тек школа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, чекајте само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ако можете да се сетите, ако Вам то нешто олакшава, Ви.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Углавном овде, колико се ја сећам, после пада Куле, не знам који је дан био, то је био Ускрс, не знам који је дан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ми смо на пад Куле били још увек доле у ономе, на Економији и одмах смо после дан, два почели се селити из некакве безбедности и нас и затвореника према Зворнику, ето. Сада да сам имао ту црквени календар, па да знам и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада се селите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Селимо се у Технички школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И одатле у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у суду убрзо после пада Куле или после више дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овако, чим је био пад Куле, после дан, два, овај, ми се селимо у Технички школски центар, ту проводимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда остајете још десет, петнаест дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте и онда прелазимо у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е тако би могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да се вратимо опет на тај Школски центар. Да ли се ту дешавало да неко дође да бије ове затворенике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, тридесетак, рекосте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тридесетак долази ту затвореника?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, можда је пар њих, да је дошло до промене, ту да су неки нови дошли или отишли. Ту нико није долазио, јер нико није знао за нас ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У школи да смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио онај Марко Павловић што је био на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је можда једном или два пута да је дошао, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа, само причао са њима, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одатле неко пуштен кући или негде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам сигуран, радило се о некаквом, можда је један човек, неки је био, да ли неки директор, шта ли је, нешто је био, фин човек. Можда је он пуштен једино то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то што је директор или зато што је фин човек, или зашто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Шта знам и једно и друго, како да Вам кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти директори имали неку бољу ту ситуацију и бољи третман или исто сви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, имали су, третман су имали исти, што се тиче нас, јер нисмо ми диктирали никакве услове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче тих виших горе, што одлучују?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, шта знам, не могу Вам ја то објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли Ви да одлучите да некога пустите сами?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте хтели некада да питате некога неког да пустите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е то ће доћи мало касније на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десило се и то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. После је дошло мало, дође, наиђе ти друг, рецимо, хоћеш да му помогнеш, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко од тих људи био на Циглани, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је и тамо био неки затвор касније, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не бих се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за тако нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, не бих се, не бих баратао са оним што не знам, али, рећи ћу Вам један случај, па зато могу да сумњам да је био. Тражили су једног дечка у размену у Суду за прекршаје, таквог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте после прешли у Суд из Школе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, таквог није било међу тим затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко име су рекли које није било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тражили су га, али таквог није било, неко је интервенисао за размену, да га тражи породица, тако, шта, не знам ни ја. Међутим, неко је од великих из СУП-а пронашао тог дечка, то се ради о малом Адмиру, највероватније, овај, знам о коме се ради. Он је отприлике био у тој Циглани, ево ја не знам, он то најбоље зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То сам чуо од њега, али ја не знам ни ко је био, ни ко је држао те тамо у затвору, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим поново да се придржавате тог списка и тих. Да ли је то неко од тих ту по бројевима, словима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Извините, нисам видео овог малог доле, нисам га видео, па сам рекао име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ознаку само реците, немојте име?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То се ради о овом малом «Четири» овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под бројем «Четири»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је, значи, сазнао да је он у Циглани?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Неко га је пронашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то за њега интервенисао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је породица, највероватније, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то касније било? Кажете, то је било после нешто.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је било у Суду за прекршаје, тражили су овог дечка, овај и неко је од ових наших великих га пронашао и довео га ту и тај дечко је читаво време тако док није отишао у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када кажете – од наших великих, кога то подразумевате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, мислим на ове веће старешине, откуд знам ја, нисам ја могао ходати за њима. Ја сам, што се каже, моја улога је, видите и сами која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када већ сада поменусте размене, шта нам можете да кажете о разменама? Какве то размене помињете, шта је то било? Шта Вам је познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Било је некаквих размена, само ја нисам имао могућност да се укључим у те размене, вршене су некакве размене људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду и из ког објекта, пошто видим Ви сте били и у Суду и на Економији и Школском центру и Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Било је у суд када смо прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После школе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После школе, доле нико није вршио никакву размену, само је Марко ослобађао кога је хтео, шта знам, по његовом некаквом кључу, шта знам, како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве су биле размене?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Шта знам какве су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био овлашћен да врши размену, хајде тако да кажемо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, опет ови велики, Марко Павловић у сарадњи са некаквим тим, на нивоу општине, како да објасним, тај, ко је одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да видимо, кажите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Марко је после тога био доле, када смо ми прешли у Суд за прекршаје, био је у војном одсеку, где и сада постоји и пре је постојао војни одсек. Ту му је било седиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, где је био?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пре тога не знам одакле је долазио, нисам могао да видим, да ли одатле или из Стандарда, не знам. Нисам ја ходао за њим, нити он за мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, хајде да дођемо ми у тај суд. Шта сада ту? Да ли је ту пре био затвор, пре него што се заратило у том суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Како ја знам, није био, то је био Суд за прекршаје, али не када је, после оног Другог светског рата кажу људи да је био ту неки затвор, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пре овог рата није био?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали сада, ко ту направи још један затвор?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, то су нама правили услове, шта ја знам, ради нас и затвореника, да смо ближе СУП-у, да смо безбеднији, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сада каже, селите се из школе у Каракају у Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, то је вероватно ово руководство одлучује, не одлучујемо ми. Они нас селе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас сели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сели нас то руководство, опет долази по нас, тај превозна средства и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија средства, да ли има нека ознака на тим возилима? Која су возила?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је дошао неки аутобус за затворенике, а сада оне, што каже, ћебади и душеке и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сада претерује тамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Некакав «тамић» ја мислим, тако неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози «тамић»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вози аутобус? Чији је то аутобус?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Аутобус је МУП-а, не знам ко је возио. Знам да је био возач некакав Добрица, али не знам да ли је он возио, право да Вам кажем, нисам ни памтио, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А МУП је имао своје аутобусе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, минибус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А минибус.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Минибус тај некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Ви сада долазите у суд и шта је сада то? Шта ту има?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа, ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то објекат?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је објекат, овако, има шест просторија и једна седма, одмах на улазу, седам просторија и имао је мокри чвор, WC и имао је један бојлер, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ван соба тај бојлер и то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овако, то ти је када се уђе, одмах директно једна соба где смо ми били, а овако је три и три, шест соба и на крају доле ходника је мокри чвор и био је један бојлер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нешто на спрату или у партеру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, приземно је то, мало са височијим, са темељом, приземна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те собе, какве су то? Да ли су то баш неке затворске ћелије или канцеларије?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису, то су собе биле пре тога намењене, радио Суд за прекршаје, што каже, доле онај патос, па етисон некакав, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и сада долазите Ви. Колико се људи смешта у коју собу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, увек је било ту некаквих тридесетак људи, да ли мање, да ли више који, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колике су те собе, колика је то квадратура?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, како да Вам објасним, нисам мерио, можда четири са четири, значи, како да Вам објасним, можда мало више, можда нека мања, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих тако у једну собу дође?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, пет, шест људи, некада више који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту спавају, како је то организовано?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, спавали су доле, били су ту итисони, био је понеки душек, ћебади, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А храна?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Храна, иста је била, долазила. Каква је храна била војсци, таква је била и такву сам храну јео и ја. Иста је храна била све и пуно пута нисам могао отићи да једем, јео са њима, мислим, из исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то Ви објашњавате да долази храна из хотела «Дрина», на почетку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево како – био је један човек задужен. Ја мислим да је она «Заставица 640».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тамић» онај?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мало већи од «Тамића», то је «640 – Застава» производила та возила. Човек је развозио храну и за војску и за нас, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио да се то прави храна за те?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, тог човека је вероватно неко мобилисао. Ја мислим да је тај човек и радио такве неке послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки резервиста?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Старији човек, старији човек је то радио, некакав. Не знам му имена. И он је био неки хотелски радник, колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је развозио храну, да ли је био у униформи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим можда горњи део, сви су били под униформама, сви су били под униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био резервни полицајац или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није, није, старији човек, ја мислим, само је развозио храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре рата, шта је био?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, отприлике да је он радио нешто око угоститељства, да ли је и тамо био возач или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је смештен у то време у хотелу «Дрина»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу «Дрина» ко је ту сада када се заратило, ко је ту смештен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ко је смештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После, после када смо ми дошли у Суд за прекршаје, ту су отприлике биле ове, ове Сарајлије, Каришикове јединице, како да их назовем, не знам шта је он био тада. Не знам како му је име, Каришик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миленко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, то су биле његове јединице ту смештене, зато је брана после прављена у Стандарду, отуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била некада војска и полиција смештена у хотелу или да је долазила ту да се храни или нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Било је доле, они, јело се и ту. Некада сам и ја ишао у тај хотел да једем, када. Храна је углавном била иста за све. Била је ту смештена полиција, нешто и наше полиције, отприлике да је било, а било је и ових, Каришикових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада када сте дошли у суд, како се ту организујете, ти стражари у суду, да ли су то они исти?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту добијамо овако још тројицу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још три стражара?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Још три стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били? Да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Марковић Миле, звани Циго, Милић Саво, конобар по професији и Митровић Јован, он је био однекуд дечко избеглица, имао је брата у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су стари што прелазе са Вама из школе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Исто, не мењамо се, стари су овако, ја, Драган Станојевић, Стево Видаковић, Јовић Милош и Остојић Слободан, то су та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ту организујете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ту се организујемо скоро исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто по сменама?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Исто по сменама, само што ту смо радили и по осам сати и по осам сати ту смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији, када се уђе, кажете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Добро, али знате како, ходник је био, мислим, стражари су били закључавани, знате, били су кључеви у вратима из ходника и сада по потреби пуштам да иду људи у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, стално су под кључем?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, ако затражи, покуца отуда, пуштани, заврши, ко још хоће, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одатле ишли кући, сваки дан да спавате или када Вас ухвати смена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисмо ишли, нисмо ишли кући, ишли смо опет сваки пети дан, али смо радили по осам сати, док нису почели људи ићи, затвореници да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из суда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из суда иду да раде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Из суда нису баш ишли да раде, али већ су ишли да раде када смо прешли у зграду «Новог извора», која је одмах до суда, која је била на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да завршимо сада ово са судом. И колико ту дана, кажете, у суду укупно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е сада не знам колико смо у суду, углавном, радило се овамо, припремала ова зграда «Новог извора» која је имала два спрата и један део приземља, од степеништа, како да Вам објасним. Секу степенице, па нема пола приземља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за шта се она правила, припремала, кажете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, припремала се управо за затвор, да буде боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време док сте Ви још у суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, не знате колико сте дуго у суду. Да ли сте у суду дуже него у школи и на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дуже, дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада ту има свраћања некога опет тако да испитује као што је Марко Павловић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Долазио је Марко Павловић и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ту пута? Тамо кажете скоро сваки дан, колико овде пута долази?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, и овде је, не знам да је који дан прескочио, да не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога ту испитује, како ту испитује?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, и ту је испитивао, неким је давао и папир нешто да пишу, везано што му требају некаквих информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их испитује у соби или их изведе, обзиром да је ту, кажете, сада шест соба?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Некада и у ходнику, а некада и у собу уђе међу њих и испитује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио сам или са неким?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, некада је долазио више пута сам, а некада је још понеко долазио са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали те са којима он долази?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам их знао, нисам знао ко је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то исто били људи униформисани или су били у цивилу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Долазио је један униформисан, али није ни на шта тај утицао, док је био са њим, осим, после ћу Вам рећи када дођемо до тока догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да дођемо. Причајте, шта је било у суду чега се Ви сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Једне прилике, овај дошао је један мој колега из бивше фирме где смо радили заједно, како да се изразим, заробљен, ако разумете шта је. Мало је незгодно када некога кога познајеш да му не помогнеш и незгодно, међутим, ја сам, овај, тражио нашег заједничког пословођу бившег да видим може ли шта одрадити. Тај пословођа је долазио, са Рамизом причао, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пословођа из Ваше фирме где сте радили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пословођа из Ваше фирме?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Из наше фирме бивше, јер сам ја ту фирму напустио, то је краatak период, па смо се знали, што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај пословођа могао да има ту неки утицај?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рамизов положај, да ли је могао да има неки утицај, пословођа? Седите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нека, не морам да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, па морамо још.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тражили смо некакву везу да му се помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том Рамизу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. И једног, за дан, два зазвонио је телефон и непознат глас, тражи мене по имену. И испало је тако да сам се ја јавио, то је био Рамизов брат из Сарајева, кажу да је био неки возач код Алије Изетбеговића, не знам, да ли је лични или је онако везано за то. Тражио је Рамиза на телефон. Ја му нисам смео удовољити, јер сам се бојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му рекли да је ту Рамиз?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Рекао сам му да је Рамиз ту и да је добро и то и да тражи размену. Ја му ништа друго нисам могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Рамиз тражи размену?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, да Рамизов брат тражи размену за Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви сте то пренели Рамизу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пренео сам ја то Рамизу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се Рамиз презивао, да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Смаиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви њему пренесете да га је звао брат и то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте Ви знали да је он тако неки важан затвореник или сте тада сазнали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није он баш тако важан, што каже, али, ето, можда се он представља да је важан, јер гледајући некаквих и директора и којечега, мислим, не морате ме мислим зато, али није то то, није то то, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам још каже тај брат из Сарајева, да ли ће он нешто да покуша или како, шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, само смо контактирали кратко, рекао сам му, тражио је размену, Рамиз је добар, он је желео са мном разговарати. Ја сам му рекао,

не смем, јер бојим се прислушкивања телефона и тога. Мислим, веома је било неугодно, али, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај сведок «К» познавао Рамиза, тај ту «К»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, јесте, не знам да ли га је познавао, али рећи ћу Вам да је једном после тога контактирао, накратко, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог телефона?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Долазио је сведок «К» са Рамизом нешто су кратко попричали и ја нисам ни питао ни једног ни другог шта је, вероватно око тога нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са Рамизом после?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа, једног дана дошао је Марко Павловић, са једним крупним цивилом. Тражио је Рамиза, Рамиз када је изашао у ходник, овај крупни цивил саставио је Рамиза песницом у пределу груди и Рамиз је пао и ставио је мало ногу на његов грудни кош и то је све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мало ногу на грудни кош? Како то изгледа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, друго је када човек једном ногом стоји на патосу, а другу стави, а другу је када обе ноге на грудни кош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је шутирао, да ли га је ударао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, што јесте, јесте, али ја сам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марко шта ради док овај то ради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, напољу, унутра?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту, у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не каже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа, он је отишао после у друге просторије, нешто је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај велики што је песницом?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тог човека, пуно крупан човек, у цивилу, не знам, никада га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, тај крупни човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом Марко причао нешто са Рамизом? Кажете, тражио је Рамиза? Да ли сте схватили зашто га тражи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нешто су, чини ми се, мало нешто причали и онда је овај њега саставио у пределу груди песницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај је пао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте. Знате како, ја сам се и тада уплашио да не добијем можда и ја, јер сам посумњао да је то то што сам ја контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А плашили сте се да то није можда зато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, оде овај Марко у друге собе, и онда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Испитивао је нешто и отишао је, мислим, није ништа више био, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта после би са Рамизом? Да ли се нешто то одразило добро на њега или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, Рамиз је дуго чекао док је уследила та некаква његова размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак је чекао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После је прешао и овамо у зграду ова што се припремала «Новог извора», ова управна зграда. Дуго је он чекао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још овај брат звао који пут?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није. Мене није, не знам да није када после кога другог звао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још некада тучен Рамиз, да сте Ви гледали, били присутни?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У мом присуству није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам рече да сте Ви били, па је ушао неки па с леђа, па га изубијао, па је сав био модар?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, био је и неки Миле и тако даље?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сигурно не. Само за тај случај знадем. Не могу да кажем да није можда, али у мом присуству није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пријависте ли Ви неком то што му се ту десило, овај га је ударио у груди, овај паде, овај му ногу? Да ли сте пријавили то некоме, свом надређеном, Среди или некоме?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знао је Средо за то, нисам ја имао коме пријавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао када није ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нисмо ја и Средо били и ови остали нико и ништа. Да ли ме разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Средо није био нико и ништа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико и ништа, само се звао на папиру, нико ништа није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали некада обавезу да пишете неке извештаје о раду смене? Ето, ми из Челопека имамо тамо из Дома културе неке извештаје смена, па каже, одвели ове, па довели, па тако? Да ли сте Ви имали обавезу да тако нешто, да ли сте добили Ви нека упутства, Ви сте ипак резервни полицајац, како ћете обављати службу Вашу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тек после смо, тек после ће то доћи на ред, тада нисмо ништа. Ми смо само између себе водили распоред када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта се дешава за време смене? На пример, данас доведен, да ли сте водили списак затвореника?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тек после смо водили списак затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На када мислите када кажете, тек после, који је то период?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тек после када су отишле паравојне јединице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, када су отишле паравојне јединице?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, паравојне јединице су негде отишле, можда је био крај јуна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако би могло бити, крајем јуна, не знам тачан датум. Знате како, да Вам објасним, ми јесмо водили једну књигу и на Економији, то је књига се звала, књига о задржаним лицима, али та је књига брзо попуњена, пошто је Марко пуштао, једни одлазе, други долазе, попуњена, никада нам више нико није донео другу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки који дође Ви запишете?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови који оду, да ли њега прекрижите?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ми њега прекрижимо и кажемо, пуштам по одобрењу Марка Павловића. Само је једна књига била и нико нам више није донео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко тако надлежан као Марко да пушта и да испитује и да доводи?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада Брано Грујић дошао?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд, у школу, на Економију, да Ви знате?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Док сам ја био присутан, није никада, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ургирао некада за некога да се пусти неко, Брано?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, можда је уригао преко неких других људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада било потребе да дођу неки лекари ту у суд?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, било је, било је и тога, било је и тога, овај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесу, долазили, али то је углавном, људи који су били болесни, не мислим на ове људе који су тучени, разумете, мислим, јер нису то биле некакве, овај, повреде да му треба лекар, разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које повреде мислите?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мислим, ако мислите на Рамиза и то, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није тражио лекара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нека прилика у суду да сте Ви видели да некога туку или да неко долази са стране да туче? Кажете, стражари нису тукли?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неко са стране у суд и тукао ту некога, ту пред Вама или Вам је неко од стражара тако нешто испричао?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, у мом присуству није, а било је покушаја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам кажите за тај покушај.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Чекајте, мислите редоследом некаквим да не прескочим, али није битно сада. Било је случаја када ове паравојске доведу некаквога затвореника, који треба да буде затвореник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули да су и они доводили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесу те, још није формирана некаква та војска. То су паравојске, то су територијалци и рекао сам, полиција, то је сав тај ток, још није формирана војска некаква, ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али то сте рекли онако у почетку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, али и даље тече тај ток, само што смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када доводе паравојске, где, који?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У који објекат доводе паравојске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Те паравојске, назовимо их, оне су приводеле, приводеле затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то, где, у суд или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Приводеле нама у суд, приводеле. Да ли су приводеле још где, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како Ви примате те што приводе паравојске? Ко су те паравојске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Те паравојске су били некакви, звали су их Гогићевци, па су били некакви униформисани, мислим Зебићевци да су их звали. те су паравојске дошле у време овога Лозничанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Милоша?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте. Чак су један део њих били обучени у плаве униформе, као и ми што носимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су они?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, из Србије. Било је и неких, мешовитих, откуд знам више, ко је кога где уклапао, где му је било zgodније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада Ви примате људе који доводе паравојске, по чијем наређењу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Шта ћу са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, по чијем наређењу њих примате? Зашто их не вратите, кажете, ми не можемо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, у том привођењу људи, то, овај, то одређује општинско руководство, зато их хапсе, приводе, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знао Марко да ове паравојске доводе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Зна, нормално да знаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада они доведу и шта се онда дешава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, доведу, већина њих буде премлаћена, што каже човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред Вама?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пред нама не, они, њима је мало ако су га изударали тамо, хоће и пред нама, макар ногом да га ударе. Ту смо их ми спречавали и пуно пута смо и ми добили по леђима и по глави и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо сада о Суду за прекршаје или уопште?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Уопште, уопште и пред Судом за прекршаје и вама, што каже, био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком објекту још?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Део ове зграде сада што се, што ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Економију и за школу, то не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: За Економију и школу, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи те појаве, колико ја схватам, први пут се од суда појављују?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од суда, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико пута те паравојске доводе, колико људи и остављају их ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Некад доведу једног, некада доведу два, три човека, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда? Ви га ту примите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Примимо, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га запишете ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Почели смо водити евиденцију прво у свеску једну, формата А-4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је посебно свеска за паравојске, а посебна?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не за паравојске, за затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, обзиром на начин довођења, све заједно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема одвајања ко је кога довео?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нема одвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пише у свесци ко је довео тог затвореника или не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, водили смо нешто у свесци, када је полиција, а ово, писали смо војска и ништа више, нисмо раздвајали која је која паравојна јединица. Неке нисам ни знао како се која зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома припадају те паравојне јединице? Кома су подређени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Подређени су општинском том руководству, Марку Павловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке јединице да су се звале «Жуте осе»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут чули, какве су то јединице, колика је та јединица?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам колико је бројала људи, ја не мислим да је много. Само и код њих је вероватно било променљиво, променљиво стање људи, откуд знадем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, колико?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Можда петнаестак људи да је било, није било више, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, нисам био у контакту са њима, осим једног случаја, док дође на ред, па ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јер нису, они нису нама приводили, «Жуте осе» нису приводили ништа. Они нису приводили затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ове које сте поменули, Гогићевци, Зебићевци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, и територијалци и не знам више шта је, јер било је и наших људи, шта ја знам, ради јединице које су биле у тим јединицама. Не мора бити само да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте Ви присуствовали, кажете, ако га премлате раније, ту га бар шутне. Колико пута сте Ви видели такву ситуацију, тучење неко у суду, да ли сте видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, можда, пар пута, пар пута, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, ко је то радио, да ли знате те људе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам по именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које припадају? Овима што сте малопре рекли или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, припадају ти Гогићеви, Зебићевци ти, не знам још територијалци, како да их назовем, то су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, доведу и?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, доведе и мало ако га тукао тамо, хоће још и ногом и палицом и ми смо их спречавали у томе, дошао нама, нема више, не дирај га и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су доведени неки баш тако доста повређени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису. Имао сам само једног човека у Суду за прекршаје као, по њиховом да је био неки пушкомитраљецац, да ли јесте, да ли није, био је са спрженом ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Спржена му нога била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нога?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Одоздо стопало, шта су радили, са чим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му знате име?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам име, ја мислим да се презивао Џихић, бар тако, колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преживео тај Џихић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да јесте, Џихић, Џихић, јер ћу доћи кроз причу на један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, причајте, по Вашем реду.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако, једнога дана Марко Павловић је дошао, довео човека кога сам ја познавао. Не знам му право име, незгодно му је изговорити име, Бубица, знамо га као Бубица и још два затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Марко сам довео њих тројицу или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, са њим су дошли Робија, овај Саша Робија, неки Стојановић Анђелко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша Робија? Да ли је то онај што је убио брачни пар?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај је сада на слободи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то после што је убио или пре?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После, па Марко је њега ослободио, човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог што је убио брачни пар?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, да. И зато сам посумњао да је његов човек, да ли ме разумете сада. И ови ми колеге које су биле напољу, рекли су ми да је ту био и, кога су препознали, овај што је у Хагу, Обреновић, не знам шта је тада био у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте Обреновића видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим? Нисам га ја видео, нисам. И сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су довели Бубицу Марко и још та два?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сада ћу Вам ја рећи. Пошто сам Бубицу познавао, видим човек је изударан, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите, где видите да је изубијан?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видим на његовом ставу, што се каже, како хода и питам га, Бубице, шта је било, каже, изудараше ме сељаци у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сељаци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако ми је рекао, сељаци, а није ми ништа друго рекао и каже, набили ми, са опроштењем, колац у гузицу, како да кажем, не знам ја да се изражавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је Бубица, шта је имао на себи Бубица тада када га доведе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Панталоне и кошуљу, ето шта је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао на лицу неке повреде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не могу Вам то, нисам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, изударан?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, вероватно тукли су га нечим другим, да ли су га шамарали, нисам то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему закључујете да је изударан? Да ли видите повреде или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не видимо повреде по кошуљи, али сам приметио на његовом ставу и знам док је још био ту, затражио је да оде у WC и отишао је у WC и вратио се, није се задржао ту у врх главе пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У суду. Марко Павловић је још неке, нешто испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да и рекао је, каже, овде је пребукирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, што да се гужвају, када има места у Каракају. А сада где у Каракају, ја не знам. Поново је одвео Бубицу и са њим укупно десет људи нас за Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, још десет или још девет?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Укупно десет, са Бубицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, како је довео, како га је одвео, испричајте нам то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Отприлике да је био «тамић», колико сам ја могао да спазим и ко је возио, ја не знам, нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ходао Бубица када улази?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ходао је нормално ногама. Види се да је добио батине, види се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих пола сата кажете, Ви сте га пуштали у WC да иде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, човек каже, могу ли у WC, док је Марко Павловић улазио, рекох иди, рекао сам, иди, Бубице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У друге собе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. И таман је требао да га остави, не знам нешто се предомислио, узео је некакав свој списак и прозивао људе те и одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неко име од тих што је одвео?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки ту што је на папиру, на том списку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није тај «Четири» или неки други случајно, са тог списка?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да чујемо, које је одвео?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, један је у сродству са овим «Четири», његов стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте знали тог стрица од тог «Четири»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам, био ми је и он радни колега, али шта ја могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знам надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Шиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиге?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, не знам, не знам му име право, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате још неко име од тих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево сада ћу Вам ја, сада ћу Вам овако, Бубица, један, Шиге, два, Мешалић Шефкет, три, двојица људи са Куле, један старији, један млађи, не знам им имена, један Буљубашић, презиме, не знам му име, тај Џихић са спрженом ногом и мислим један Ћилић и још два ромске националности отприлике да су, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одоше?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Одвезао их је у правцу Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим комбијем?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, са тим «тамићем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их Ви прежврљасте тамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их прежврљали на списку затвореника? Да ли сте их увели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам их био увео, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дошао, Бубица и, кажете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам сада ова двојица који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још два?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Како су се звали, они су остали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А два су остала, а Бубица и ових девет одлазе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали после са том двојицом што су остали ту, што су дошли са Бубицом, одакле су дошли, где су били?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, право да Вам кажем, нисам, незгодно је када је човек затворен да идем да га питам, да га, шта је, како је, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кажете, Бубица је рекао, ставили му колац. Да ли сте могли да видите то по неким траговима, евентуално, на панталонама или када је ишао у WC или нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нисам, баш, отприлике, нешто је било као мокро отпозади и нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ходао Бубица?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ходао усправно или савијено или како?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, ходао је усправно, али мало као савијен, нормално, он је мало височијег раста човек. Познавали смо се од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули после када га је одвезао Марко, шта се са њим десило?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, не могу Вам ја, прича је било ваздан некаквих, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сазнајете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сазнао сам као да су побијени, а где су, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих десет?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, причало се прво свих десет. После се причало као да је један преживео, па је се после причало да има један живи, немам појма сада праву истину, не могу сада да Вам, сада ако бих рекао једно, можда не буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ту што пише то слово «М», немојте име да му читате. Да ли знате тог човека? Он нам је овде саслушан.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам. Не знам ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је човек који је радио у Комуналном и носио лешеве, сахрањивао и тако даље и он нам каже.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је овај Глуваћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и он нам каже да је он ишао за Бубичино тело на Црни врх и да је тамо, каже, нашао неколико лешева убијених из ватреног оружја, а међу њима и Бубицу и да га је после по нареди Косте Ерића, донео тело, да га је предао оцу Бубичином и тако. Да ли Ви имате идеју, одакле би он дошао на Црни врх, да ли сте чули можда нешто, случајно, тело Бубичино?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, то ја не знам праву истину, али видите, ја сам имао некакву информацију као да је неко тражио ту, од Комуналног превоза десет лешева. Прво сам ту имао информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко тражи за превоз Комуналног?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, Комунално, неко од војске, шта ја знам, од Комунално да преузме десет лешева, такву сам имао информацију преко војске, али, али, што не значи, да је сто-посто сигурна информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте Ви добили такву информацију да војска тражи превоз?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, преко војске чујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чује се?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Чује се, свашта нешто, а сада која је права информација, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на оне лекаре, рекосте, ипак су долазили. Да ли су долазили у суд лекари, после ћемо «Нови извор»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесу долазили, овај, у питању је, ако је неко болестан и то, а није било повређених да траже ту помоћ. Долазили су некакви које ја не знам имена, али у каснијем случају ће бити овај лекари које ја знам имена њихова, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су у суд долазили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Биће после, после ће бити када буду дошли Дивичани, тада знам имена, била је докторица, али не знам сестара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још можете из суда да се сетите, кажете, ту сте доста дуго били, дуже него у школи и на Економији, још неког догађаја из суда да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам ништа више. У то време почели су пристизати и ови затвореници српске националности који су починили некаква убиства, а тих дана се припремао вамо овај затвор што ће бити, управна зграда «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама каже, припрема се затвор?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, видимо ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видимо ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сазнајете, за кога се припрема?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, за кога ће, него за затворенике, неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одакле се очекује прилив затвореника? Како сте то знали да ће бити затвореници?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, ево овако, у тој свој причи, прескочили смо један битан, један битан случај. Када се ради о Дивичу, мислим ради о оном исељавању, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажите како је било, ја не знам, ми нисмо били, Шта значи, радило?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ни ја све, али оно што знам, то ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се надам да је тако.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја сам чуо, каже, ради се Дивич и ти Дивичани биће смештени ту у ту зграду «Новог извора», управну зграду и тачно је да су дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у то време у суду још, да ли је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте. Да ли су преноћили ноћ једну, јесу сигурно једну, не знам да ли су другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте и причало се да ће ићи, да ће бити размењено негде на територији коју држе муслиманске снаге, мислим, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су ту доведени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сазнадoste, зашто су ту доведени ти Дивичани у затвор, зашто су затворени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису они фактички у затвору, они су ван нас. Довели су их територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли сте познали неког територијалца?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, право да Вам кажем, не знам. Знам да је Марко Павловић био накратко са њима и неки су људи мало дуже са њима причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У «Новом извору», али сада шта су били ти људи, ја не знам, вероватно некакви већи, које ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте Ви то видели Марка да је на кратко са њима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, имамо само један хаустер, то је кратко, у двадесет метара све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од зграде суда до «Новог извора»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, дођеш, провириш, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели Ви, њихов долазак сте видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Њихов долазак сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долазе ти људи, колико их има, да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам број, не знам број, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли више од педесет или сто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Више, више, више од педесет, не знам тачно, али око можда сто људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и жена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена и деце?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није било жена и деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их уводи, како их уводи у ту просторију?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, територијалци, улазе људи масовно у зграду, не, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви гледате из зграде суда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Они су их обезбеђивали, ти територијалци и рекли су да ће бити размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то сазнајете, са ким то причате? Од кога сазнајете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, чујем од ових територијалаца, од оне војске који су их привели и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то Дивичани и да треба да буду размењени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Међутим, они су у аутобусима негде овежени и после чујем као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели сада када их одвозе, кажете, не знате да ли су ноћ преноћили? Да ли сте видели одлазак?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када напуштају?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам видео, али рекли су да су одвежени аутобусима прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко каже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да и после чујем као, нису, нису примљени на територију Федерације, па су негде смештени, а нисам знао где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте знали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам знао где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича да су смештени?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко прича да су они негде смештени?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, прича војска и тако, са ким дођеш у некакав контакт, ко више хода, јер ми нисмо имали времена ходати по Зворнику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу, зашто су смештени?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, нисам ни знао где су смештени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали зашто су исељени? Кажете, ради се Дивич.
Када се каже – ради се, како Ви то подразумевате? Да ли је то први случај? Ја схватам да Ви то већ знате да се тако нешто дешава?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, то је постојала некаква обичајна реч, како да Вам кажем, заузимање територије, ослобађање, каже, ради се Дивич.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, у жаргону, како Ви схватате ту реч, ради се?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ради се, општим речима, оно није уопште речима, него оно правим, етничко чишћење, брате, како да назовем, пресељавање становништва.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пресељавање?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То ти је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су хтели ти Дивичани да оду?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ти то рећи ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ништа о томе рећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали Ви неке Дивичане?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам знао, овај, али тек после, тек после ћу наћи опет једног мог колегу, овај, али када се буду вратили из Челопека, за које ја нисам знао да су доле, али ћу Вам ја рећи како сам сазнао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је пуно касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тај колега, како они изађоше, да ли Вам је причао?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изађоше из Дивича, зашто, да ли Вам је причао?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, није ми причао, али човек је после, када сам видео да је, он је човек био рањен после, то ће доћи пуно касније на ред, нисам о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, шта је било са женама и децом из Дивича?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, вероватно да су негде пресељени или побијени, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, Ви кажете, одлазе ови Дивичани из «Новог извора», ту су мало били и не знате где одлазе?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам где одлазе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када први пут Ви сазнајете где су они?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били док се нису, кажете, вратили?
СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овај, једног дана Марко Павловић ме је позвао у војни одсек да преузем једног затвореника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је опет ту близу, да ли је тако, у центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, доле, где је пошта, ето, има пола километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, када, у ком периоду, где сте Ви у то време?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ми смо у то време још, још у суду, још у суду и кажем, тај део када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пошто су ови отишли из «Новог извора», ови Дивичани што су ту, кажете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, да, после, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога зове Вас Марко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Зове ме Марко Павловић у војни одсек да преузем једног затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас зове?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја долазим, оно женско доле, затвореник, некакав затвореник. Он каже, да ли је шала, да ли збиља, не знам, каже, ево ти овај затвореник и добро га пропусти кроз шаке. Видим жена, шта ћу пропуштати жену кроз шаке, не радим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се он као шали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ето, не знам да ли је шала, да ли збиља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали ту жену?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам је знао, али сада ћу је упознати, овај и сада интересовало ме је, откуда она и зашто. Она ми је причала да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сада њу узмете, преузмете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Преузем и водим је у затвор, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из војног одсека?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је водите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У суд, јесте. И сада ја њу питам, зашто си ухапшена, шта је у питању. Она је Хрватица, а жена удата за Србина у Чelopeку, као, наводно, била је у Дому културе у Чelopeку, познавала много тих Дивичана. Радила је у предузећу, са киме се дружила пре рата, «Универзал» и ради тога је ухапшена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је ишла у Дом?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та жена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Стојкић Споменка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојкић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Стојкић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта она каже, шта је видела у Дому?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Она ми је онда рекла да у Чelopeку, у Дому културе је, да су ту Дивичани смештени и да ту преживљавају малтретирање, туче, не знам више шта, ето. Није ни она све видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она је успела да уђе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није да уђе, него споља, вероватно је хтела некоме нешто да дотури од можда цигара, хране, откуда знам сада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је она рекла колико су већ, да ли су они још ту када је она ухапшена, када Вас је Марко по њу звао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Још су они доле када је Споменка ухапшена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому, добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Још је она доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта она каже, да ли је чула те неке туче, малтретирања, споља или шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Она је чула да је било туче, малтретирања и да су доле у ненормалним условима. Ја то први пут чујем, а обезбеђује их полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То она исто каже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Наша полиција, али ми немамо везе овај са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она то испричала Марку, да ли Вам каже нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекла том Марку, да ли Вам каже нешто, Споменка?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Марко је и ухапсио ради тога, да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради тога што је?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Што је ишла да гледа тамо то, те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се бунила нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она једина ишла то да гледа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, откуд знам да ли је једина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам она каже, ко је њу у Челопеку ухапсио? Да ли је Марко дошао по њу или је неко други?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, она је једне прилике мене тражила за сведока, жалила се да ли овим међународним, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је она радила?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тражила ме је да јој будем сведок, жалила се ваљда овим међународним зашто је ухапшена, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазили ти међународни?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису долазили, али после рата, она се жалила међународним организацијама и питала мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је била ухапшена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, хоћу ли јој бити сведок. Ја сам јој рекао, Споменка, хоћу ти биди сведок, али оно што знадем, а оно што не знам, не могу причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте јој били сведок?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ови међународни јој рекли, каже, мора да нађе кривца ко је ухапсио, а она не зна ко је ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није је Марко физички ухапсио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, неко је други довео њу Марку, а Марко је проследио овамо, не знам, Маркови људи, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је боравила у суду, где сте је сместили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тачно, али подуго је боравила. Подуго је боравила, борио сам се дуго за ту жену да је ослободимо, али нису дозвољавали и када су прошле и паравојне јединице и то, дуго је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код кога сте се борили да је ослободите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, код мојих претпостављених, ја Среди, Средо даље, али нису одобравали, не знам из ког разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некада причали о тој жени са Марком? Да ли сте имали прилике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам причао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је она била смештена у суду као жена? Да ли је било још жена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако. Била је, била је пар дана у Суду за прекршаје у једној соби. Ја мислим да је још једна била, Муслиманка, девојка негде заробљена, негде на линији, па смо им нашли место у овој згради «Новог извора» у приземљу за њих да имају услове за хигијену и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да њих две женске буду заједно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, да. За жене је веома незгодно, што каже, због хигијене и свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите то слово «П» што пише, али немојте име да му читате.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, он је био доле, обезбеђивао у Челопеку ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да обезбеђује?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, сазнао сам када су Дивичани дошли и када је он дошао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек када су пребачени овамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, тек сам тада сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам исто каже то што и Ви за ту Споменку, па каже, била је нека жена, каже, што се бунила, па је ишла, каже у град да се буни за то што се дешава тим људима и зато су је ухапсили.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Вероватно да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је она долазила и да се буни или је само ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е не знам ја, ништа ја не знам да је она долазила, ја само знам ово од Марка до овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када каже Марко - пропусти је кроз шаке, да ли каже зашто, да ли он каже Вама, зашто је она ухапшена?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ми рекао, није ми рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да је сместите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је све што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је добила она неко решење да јој се неко кривично дело ставља на терет, да се нешто задржава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седи тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када дођу ти затвореници, да ли је био неки претрес?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесте био, нормално људи ако имају шта да предају личне ствари или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су морали да предају или ако хоће? Да ли има неко да има ланац, сат, нешто, злато, новац, ухапшен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, само код ових затвореника, људи што их је доводила полиција, ти су и имали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код себе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Код себе, а ове што је доводила паравојне јединице, није имао нико ништа. Шта да му узмем, да му скинем каиш са пантала, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где им је то што су можда имали? Дођу без ичега?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То не знам Вам ја рећи, да ли су им паравојне јединице покупиле или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ти што их доводи полиција, па имају нешто, шта се са тим нечим дешава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, са тим нечим, ти су углавном људи пуштани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им се одузимало то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте им се одузимало, али то су били углавном радници људи, знате, има човек путне исправе, што се каже, има личну карту, неко има возачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, богами, каже јуче овај Рамиз, њему су узели неки сат, неки, нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Где су му узели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ту када је дошао, ту каже, Вас је видео када је дошао у суд, предао је сат и тако и паре неке? Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, да ли је потврду неку добио, каже, ништа.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не верујем у тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли у борбе у том периоду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута, где?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута, где, када?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, сада Вам не могу рећи где, ишло се на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико можете.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тако се код нас звала. Прво је кренуо Средо. Ја мислим да има на почетку у старту два пута више од мене да је отишао, па онда сам кренуо и ја и сви остали, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбу баш?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не у борбе, него на линију, у ров, брате, знате шта је ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била линија? Да ли то мислите на линију разграничења?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Линију разграничења, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било од града?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, прва линија је била Кула град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док није пала Кула град?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Када је пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после се ту направила?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту је била линија разграничења, па после се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се померала та линија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Померала се како су нарастале те војске, мобилизације, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се померала линија?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Померала се, у правцу Каменице, како да Вам објасним, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дубину тамо територије?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, према муслиманским снагама се померала територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Ви пута одосте тако на линију?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, ишло се, ишло се стално, што каже, овај, када дође на нас ред, био је некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико останете онда на линији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, било је прво по четири дана, а после како су некакве друге линије захтевале, овај, остајало се и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви ангажујете за боравак на линији? Да ли Вас то неко специјално мобилише или Вам неко јави или Вас упуту, како то иде формално?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, постојао је списак у МУП-у људи, редоследом који иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде тамо и упућује се?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам командује када сте на линији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Где када смо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линији, ко вам је ту командант, ко Вам је ту надређени, вама као резервним полицајцима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Неко је из полиције, углавном, који има чинове буде нам командир чете или тако нешто, командир вода, одељења и ето то, како да Вам објасним сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада заједно били на линији са војницима, територијалцима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Били смо одвојено, увек полиција засебно а они засебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови засебно?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта каже ова Споменка Вама још за Челопек?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ништа више, углавном после, што каже, жени смо омогућили да долази родбина да је посећује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд и у «Нови извор» у ту собу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У «Нови извор», одмах просторија, долазио јој је муж, долазила јој је и свекрва, деца, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли она још живи у Челопеку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Живи и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојкић Споменка?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где ради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, неко ми је рекао да ради сада као чистачица у «Дринатрансу», да, и сада се зове «Дринатранс», аутобуси, превоз, ово, како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Колико отприлике, ако можете, је дана прошло од када је Споменка дошла до дана када са ти Челопечани долазе овамо у град?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам Вам тачно колико је дана, колико би могло бити дана. Ево овако је било. Било је једну ноћ је запуцало и не знам неко је дошао у специјалном оном комбинеzonу и рекао је да се, не познајем човека, видим да је неки специјалац, да се обезбеди место у затвору, хапсе се паравојне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки полицајац специјални?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Полицајац, па отприлике да је неко, дошао је из Бијељине. Е сада, да ли је он Сарајлија, ко је, шта је, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Вама ту у суду, хапсе се?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Каже, овај, хапсе се паравојне јединице да ослободимо места ова за њих да има и онда смо Суд за прекршаје ослободили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас прелази, колико је сада у том моменту затвореника било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ја мислим да их је било мало, да је пре тога одвежена једна тура, прослеђена у Батковић људи, да отприлике није њих било можда петнаест, у врх главе, двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прелазите у «Нови извор»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Прелазимо у «Нови извор», а ослобађамо ово тамо, Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то у Батковићу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има у Батковићу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ту је био некакав сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и из суда су ишли у Батковић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што се враћају ови из Челопека, Дивичани?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пре, пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко одлучује да они иду у Батковић и ко иде?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не одлучујемо ми, неко од ових из општинског руководства, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви сазнате да овај, овај, овај треба да иде у Батковић, ко Вам да списак, како, ако не иду сви, значи нека се врши тријажа? Ко Вас обавести ко треба да иде, ко их води?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, углавном, неко из СУП-а донесе списак ко ће ићи, не знам, не знам ко је одлучивао о списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по колико људи је ишло тако у Батковић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, то је, отприлике за укупно време затвора, ја мислим да су свега три туре отишле у Батковић људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, отприлике, да ли један или два аутобуса, не знам Вам право рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, пун аутобус?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, пун аутобус, колико прими, педесет људи, можда мање буде у аутобусу, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из суда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, из суда, да, тако, можда једним делом захваћене и ове управне зграде «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како их возе у Батковић, ко дође по њих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, углавном су, мобилишу се аутобуси, «Дринатранса», наши су их људи пропратили доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прате их у аутобусу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, прате их, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вози тај аутобус када се мобилише?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, неко од мобилисаних возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мобилисаних полицајаца или територијалаца?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Возача «Дринатранс» или територијалаца, откуд знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко мобилише од «Дринатранса» те аутобусе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, сви су људи били мобилисани, не знам ко мобилише, шта да кажем. Вероватно је тамо постојала некаква, некаква та јединица мобилисаних и како се звала, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, ви тако, вас само петнаест, двадесет прелазите у «Нови извор», суд сте ослободили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то пуца, шта то пуца?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, припуцало нешто, тај специјалац?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ту је, знате како је, ове, колико сам могао да извирујем, «Жуте осе» су биле смештене у једној кући приватној која је била велика, неког Јакуповића и колико сам могао, ту се доста пуцало. Нисам знао шта је, каже, ту су смештене «Жуте осе», хапсе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ходали Ви по граду, ипак сте ту у центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам могао, само сам излећо на улицу и враћао се, нисам могао да ходам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та кућа близу Дрине од Јакуповића?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ено ње доле близу поште, код СДК, ту негде, не знам како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали где је та кућа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знао сам где је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама каже да су они ту смештени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже Вама да су они ту смештени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Виђао сам их ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту да бораве?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, пуца се и?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видим пуца се, каже, хапсе се те «Жуте осе» и онда ујутру је било хапшења тих «Жутих оса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то пуцање дешава ноћу или дању?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дешава се у току ноћи, јер то је ишло на препад, отприлике, како сам ја сконтао, хапшење тих паравојних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда даље?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тада се хапсе и ови Зебићевци некакви и Марко Павловић се тада хапси и не знам више ко је све. Отприлике, један аутобус је таквих прослеђен за Бијељину, за затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели ово што сада причате или чујете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ово сада што причате видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видео сам аутобус на улици, а сада, знам да су похапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Марко Павловић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И Марко Павловић тада је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, чуо сам од полицајаца, од људи. Мени су пар људи ови специјалци привели горе у «Нови извор», знам да су имала двојица младића некаквих који су имали прострелне ране ваљда приликом тих хапшења, а кажу да су дошли веома кратко, да су дан-два били у тој паравојној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да определите, када се дешава та ноћ када хапсе ове паравојске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још у суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још у суду, у згради суда или сте прешли у «Нови извор»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Прешли смо у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли сте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Прешли смо у «Нови извор», прешли смо у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то баш та ноћ када Вам је овај специјалац рекао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада се баш и хапсе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико после тога долазе ови из Челопека у суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е после хапшења паравојних јединица, после можда дан, евентуално два. Мени су из СУП-а рекли да очистим све затворенике ако има ко, имао сам Срба, да пребацим у зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада дефинитивно да се?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дефинитивно да се очисти суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, да се очисти, каже, долазе Дивичани. И тако сам и урадио. Бојлер који је био покварен, мајсторе сам довео, он га је оспособио и на моменат су се само појавили на хаустер Дивичани, људи су види се, били некакви изнурени, некакви, прљави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих довезао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ко их је довезао, јер они су само на моменат људи се појавили. Нисам имао времена ни да их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је било исто онолико колико када су отишли пре месец дана?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да је било мање, не знам, мање сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било рањених? Ви сте их сада ту видели како долазе. Ко их смешта у суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, отворена су врата широм, долазе са њима ови њихови који су их пратили. А пре тога сам прескочио један случај, док још ти Дивичани нису ни дошли. Једног момента појавио ми се ауто бели, не знам сада која је марка, није битно, са прозора један од Муслимана, знам му име – Мустафа Јахић, рекао ми је, каже, ево Репића, а ја сам од Споменке чуо да Репић ради зла доле у том Челопеку. Ја сам се на моменат изненадио. Овима што су били са мном колеге, наредио сам метак у цев и пришао сам што брже ауту, да му не дам времена за било какав маневар и простор. Бојао сам се да не почини зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још сте били у суду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тог Репића?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Били смо у суду, не у суду, него, били смо у «Новом извору»; пре доласка Дивичана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пре?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Још, још пре. Међутим, када је видео да је густо, он се и повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели да га видите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Успео сам да га видим, био је човек изашао вамо, имао је неку косу везану у реп. Нисам га ни познавао, не бих га ни тада познао, да овај није проговорио, овог Мустафу сам морао, они су се однекуда познавали њих два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Мустафа је био затворен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Био је затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, где га је видео, шта он каже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, с прозора га видео и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта каже, одакле га зна?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Каже, ево Репића. Па, ту је једна прича у коју ја не бих, овај, Мустафину причу, најбоље да он то прича, да не бих ја, не бих је ја причао, откуд се знају и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Репић још некада долазио после тога?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није никада више, само једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали ко је тај Репић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, сазнао сам да је починио неко зло доле у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек, да ли сте то чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Негде из Србије, овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дођоше ови, кажете, бојлер сте оспособили и шта се сада догађа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сада, овај, видео сам има рањеника, људи. Једног мог колегу из Ауто-мото друштва, јер смо радили заједно, био је инспектор, а био је једно време и ВС секретар Алија, не знам како се презива, заборавио сам. Стајао сам испред човека и човек ме није видео. Прво сам помислио да ме мрзи, знате, да је преживео неке ствари. Међутим, после три дана човек ме зове с прозора, док се опоравио. Онда сам пришао и ја њега питам, јеси ли ме, Алија, био сам испред њега стајао, јеси ли ме видео, каже, нисам видео ништа, само сам пратио сенку пред собом, мислим, хоћу да кажем, у каквом су стању били људи. Тим људима смо дотурили, што каже, прашка, овога за веш да перу хаљине, сапуна, шампона што се могло доставити. Позвао сам медицинско особље да дође, јер било је рањеника, дошла је докторица, некаква Бела, надимак јој и докторица Луговска и три сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих звао да дођу тамо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, прво сам ја тражио од СУП-а, ненормално, јер оболећемо, на моменат гледајући како изгледају и они су ми дозволили, ишао сам ја па звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега да оболите? Да ли су они имали неке заразне болести, шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Људи се нису купали, не знам колико времена, имали су рана и нормално људима, што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте морали од некога дозволу да тражите да дођу те докторке?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ишао сам у СУП и тражио дозволу и они су одмах рекли, зови докторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте ишли?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ишао сам до дежурног, вероватно је дежурни контактирао даље са неким и одмах су рекли, зови, зови доктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазиле да?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесу долазиле су једно два, три пута, после су долазиле саме сестре, превијале су те ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко умро од њих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Умро је један, најутро када сам дошао у смену, умро је један од тих рањених Дивичана, а неко ми каже да је умро још један, е не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они ту боравили Дивичани?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ови здрави Дивичани, нису дуго били, можда десетак, петнаест дана, онда су прослеђени у Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то сада бива, како се они прослеђују?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да они сада иду у Батковиће?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, руководство одлучује, ми ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије руководство?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, то општинско, шта знам ко је у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао сада, иду они у Батковић, ко долази по њих, на то сам мислила?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, из СУП-а су рекли, Среди баш моме надређеном, да здрави Дивичани иду у Сабирни центар у Батковић, а ови рањени и болесни да остану док се не излече, па ће и они, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из тог Сабирног центра у Батковићу, шта се тамо ради? Да ли тамо остају или се мењају?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Остају људи, па вероватно се врши некаква размена на већем нивоу, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, касније?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, ми то не знамо, јер то је вероватно био Сабирни центар за више општине, откуд знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете сада по тим датумима, кажете, те паравојске хапсе се те ноћи, долазе ти специјалци и то. Да ли неко од њих када је ухапшен стављен ту код Вас у суд или су одмах у Бијељину?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не, било је овако. Било је пар њих ухапшених горе код нас, па се они вероватно још са терена прикупљали и онда су скупљени у аутобус и одвежени у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је боравио неко у Вашој згради, од тих паравојски?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, боравио је неко од оних Зебићеваца, паравојски, имао сам два младића рањена, задобили су прострелне ране у тим хапшењима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте рекли. Ипак су они ту мало боравили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од тих «Жутих оса», да ли је неко боравио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од тих «Жутих оса», тражили су место за Жућу и Репића, али ја нисам имао места и видео сам их у једном полицијском возилу, били су у том возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репић баш тај?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, ухапшен и у возилу, да ли са лисицама на рукама, не знам, нисам прилазио, полиција је обезбеђивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Рекли су ми, нисам ишао колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам ишао колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Жућу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог некада видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, виђао сам га, овде је у СУП долазио и тако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је, чекајте како му је име, то је брат од овог Репића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај изгледао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Плав је тај, низак, плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он долазио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, долазио је у суд, онако, тамо виђао сам га, контактирао је са овим људима у СУП-у, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали некада са неким од Ваших надређених из полиције, из ТО?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, тамо у згради СУП-а сам га виђао, а није никада долазио нама овамо у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у сте га виђали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким је тамо, код кога је ишао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, са овим већим, што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви видели код неког већег, лично Ви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, видео сам га доле у приземљу, где, кроз који сви пролазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био смештен у тим канцеларијама, ко је ту радио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, ту је дежурни и сви ови који имају што каже, и командири и помоћници ту одају и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Полиција, да, углавном, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тај Жућа био ухапшен тада када је то припуцало?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, ухапшен је био и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они отишли у Бијељину?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И он је отишао за Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их враћали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не знам, када су ослобођени, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви последњи пут видели Марка Павловића? Ако не знате датум, вежите нам за то пресељење ових Дивичана или за «Нови извор», за Ваш боравак у одређеном затвору, ако можете, када сте га Ви лично видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тачно када сам га последњи пут видео, па ту видео сам га оно када је долазио у Суд за прекршаје, видео сам га оно са Дивичанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када са Дивичанима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Када се селио тај Дивич, тренутно је био и остали су неки други људи разговарати са тим Дивичанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то, па онда после и са Споменком, када су већ Дивичани?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, и са Споменком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После те Споменке, да ли га још виђате? Кажете, чујете да је он ухапшен, али нисте га видели?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пре његовог хапшења, овај, можда сам га видео, два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се преселили у «Нови извор», када су дошли ови из Челопека, Дивичани, да ли сте га тада виђали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не. Тек после можда годину дана видео сам га у цивилу, није био ништа и нико и шта да Вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је долазио у суд или у «Нови извор» Радован Карацић или Биљана Плавшић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико, нико од челника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за то, неки хеликоптер да је дошао, неки су нам овде сведоци причали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио или нисте чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није, нисам ни чуо, није долазио нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ми ћемо сада морати сат времена да направимо паузу због обуставе рада, па ћемо у 1 сат наставити, а Ви се одморите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нема проблема и мени пауза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од једног сата због обуставе рада.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА СРЕТЕНА ЛАЗАРЕВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког Пиварског?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Пиварског?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам чуо, али никада га упознао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај, шта сте чули, ко је тај човек?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, био је неки у војсци, никада нисам га видео, нити ми је када дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто сте рекли да су их онда водили на рад, па сте рекли, али то је било после из «Новог извора». Ко води на рад, какав рад?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако. Било је неких на добровољној основи људи који хоће да раде. Било је прво вођено на Економију доле негде на пољопривредно добро око крава, полагање хране и чишћење тих просторија. То је било и било је прављење некакве шупе, то су ишли добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они тражили или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, шта знам, та Економија је једно време, ваљда то млеко је требало, где све више, па није било тог радног особља које је пре радило, пре избијања ратних сукоба, па није имао ко други, па. Људи добровољци углавном се јављало, углавном јави се више него што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, прво неко пита, има ли неко да хоће?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, били су некакви возачи који су долазили, који су одвозили, а исто наши људи па их обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко покаже ту потребу да се ради, ко дође па каже, требају неки за рад, па сада ови се јављају да хоће или неће?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ваљда је неко општинско руководство донело одлуку, а били су ти возачи мобилисани који су долазили по распореду, по те људе. Углавном, били су, чини ми се ти стални некакви ови који су, исти ти возачи који су их возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти возачи, где они раде у том тренутку, мобилисани где?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мобилисани, мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме дођу по те људе који иду на размену?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, «тамић», тако нека превозна средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ови се јављају и иду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јави се, ако треба десет људи, оно се јави њих петнаест, а не оде петнаест, него оде десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било и из суда или само из «Новог извора»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, на крају је било, на крају Суда за прекршаје, било је углавном почетак «Новог извора». Ишли су људи скоро свакодневно, ишли су и купање којекаквих ових по продавницама, оне робе, био је некакав Сабирни центар, негде доле где је «Хладњача» у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате, ко Вам је то рекао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, од ових колега који су водили људе, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде, купе ствари, одакле?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, из тих продавница, где су, рецимо, заузета та места, да ли се та роба мењала за некакву другу, не знам или се делила на неки други начин, углавном ту је био проблем, како сам ја сконтао, да та роба не пада у руке ових којекаквих да разносе, него да иде у сабирни тај центар, па на некакав други начин да се дели, не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је нека роба ишла у Србију, нека техничка роба и то, да је нешто пљачкано, да су вршене? Код нас у оптужници пише да су.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја јесам чуо, али не знам, не знам за такве ствари, не бих могао наводити то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Рамиз Смајиловић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Причало се, не знам. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамиз Смајиловић, да ли је ишао он на рад?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Рамиз Смајиловић није ишао да ради и пошто ми је радни колега, ја сам га једном извео, пошто сам поправљао уједно и полицијска

возила. Само је једном изашао и отприлике направио је неку глупост, нешто је од алата узео, са намером нешто да одради, не знам. Ја када сам чуо, нисам га више ни изводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да су му ови цимери причали, када се врате, да иду по кућама, каже да скупљају робу, па онда иду на Циглану, па около товаре цреп, па иду у Србију, да је чуо од ових затвореника са њим. Да ли сте Ви чули тако нешто да је било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Од ових мојих што су били затвореници у, који су били са нама, не верујем да су товарили некакву робу за Србију. Можда је, можда је неко из неког другог затвора товарио робу за Србију, ја не знам. Углавном, ово је ишло у Сабирни центар, где је «Хладњача» и можда где је ДЦ доле, шта ја знам, то се делило, ако је прашак, после, нормално, делиће га војсци или некоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим на белу технику, на такве ствари?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е не знам то није, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То Вам не знам рећи, не верујем од ових наших да је тако нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је погинуо Славко Ерић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам датум, не знам датум, али погинуо је одмах негде на почетку, негде у пределу, у пределу Каменице, не знам на ком делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је била нека размена поводом његове смрти, нешто да је било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знам да је нешто дуго било тражења, да ли је жив, није, да ли је заробљен, да ли је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славка да су тражили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, знам да су тамо организовале се ове активне колеге у СУП-у и не знам када је пронађен, али чуо сам да је убијен, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је његово тело донето у Зворник, Славково?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, чуо сам, али то је, не знам, пуно касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок Средо Вуковић који је овде био код нас прошле године, каже, када је погинуо Славко, да је била размена и каже да су дата нека петорица затвореника из Суда за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, Средо је ишао да тражи где је Славко погинуо, мислим, више пута су ишли. Ја нисам ишао и могуће да је дато, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви за то не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам за то, нисам био присутан, не знам, а чини ми се да је Средо ишао да га тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је и Маринко Василић хапшен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Маринко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хапшен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Требао је бити ухапшен, неко виче јесте, неко није, нисам Вам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам Вам тачно потврдити. За време хапшења паравојних јединица, био је и он за хапшење. Да ли је тада ухапшен, не знам, али углавном, ја мислим да је смењен тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иста она прилика када кажете, иду у Бијељину сви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде различите исказе сведока. Неки кажу да је то било тако као што Ви кажете, пред ово, односно, рекосте, пре или после довођења људи из Челопека, а овај Жућа који је био код нас сведок, каже да је то било 28. јула, да су они ухапшени, велика група ту, баш из те зграде где су они боравили и тако даље?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: 28. јула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су хапшени, да су сви потрпани и да су у Бијељину?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам, право да Вам кажем, нисам водио те датуме, да није јуна можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже јула, зато ја Вас питам?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Можда неко боље зна од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Средо Вуковић каже да је у јулу, каже Марко Павловић долазио је на неке разговоре ту у затвор и каже да је био присутан?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Долазио је пре хапшења, после није могао, пре него што је ухапшен, долазио је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не знате када је то било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите? Да ли Ви, кажете, ипак идете сваких четири, пет дана идете кући у Роћевиће, да ли је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Зворника до Роћевића кажете, има шест, седам километара?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А двадесет, пардон. Да ли пролазите Ви кроз град? Каква је ситуација у граду, у мају, јуну, јулу, безбедносна ситуација? Како то изгледа? Да ли људи могу слободно да се крећу, да ли има пуцања, да ли има убијања по граду, вршљања неког?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нема убијања, оно нормално да има вршљања, што каже, не знам када су биле, после тога, како се мењало руководство, било је неких наредби да војска не сме носити оружје кроз град, па чак је било говора да и ми који обезбеђујемо затворенике, да обезбеђује пиштољима, међутим, није било, нису сви имали своје личне, а ови нису могли да нам обезбеде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то наредио да војска не сме да носи оружје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ново руководство, у циљу да буде некаква боља ситуација у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је то ново руководство и када је то, отприлике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, после, после ових паравојних јединица, долазиле су некакве мере, све повољније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то касније причате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, док су ту паравојне јединице, каква је ситуација у граду? Какав је однос тих паравојних јединица?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Био је незгодан, био је незгодан на почетку, а како се ишло према њиховом хапшењу, мало је дошло до попуштања. Па, било је свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих средио? Да ли је успео неко да их среди?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, успело и хапшење и којечега. Па, ја сам од њих добијао батине, немојте, да Вам покажем сада. Ево, погледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, добио сам пред затвором, то је било у два пута. Ево, само погледајте ову страну лица којој не фали ништа, а погледајте ову, а да Вам не извадим сада вештачку вилицу горњу, да су ми вештачки зуби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас то тукли?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, једне прилике био је ухапшен некакав Србин из њихове групе и били су тражили да га пустим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао, да ли се сећате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, неки, не знам, надимак је имао и ја сам узео кључ и изашао напоље. Они су мене опколили и не знам неко је од колега испред СУП-а то приметио, ја сам рекао само, Маринко може доћи, он је тада био начелник, да он дозволи да га пусти и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком објекту је био тај затвор?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је било у Суду за прекршаје тада, то сам, имао сам, али сам прескочио кроз ова Ваша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао Маринко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После сам премотавао филм овамо напољу, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао Маринко?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, дошао је Маринко сав уздрхтан и рекао, пусти га и ја сам га пустио. Е после тога је било, када сам добро добио батина, када сам добио и расклимане зубе и којечега, овај, некакав је Муслиман био у питању, као нанео им некакво зло. Тражили су од мене да им дозволим да уђу или да га пустим, њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то, да ли знате име?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам име, прошло је њих, не знам име, јер тада нисам водио евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било на почетку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, негде, не баш, не баш на почетку, негде у средини, отприлике тог периода. И колега који је био са мном, био је немоћан, плашљивији и ја сам се упустио, добио сам батина и колеге испред СУП-а које су биле, помогле су ми, растерали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то јединица била?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је паравојска, али не знам тачно, не знам тачно која је, да ли су Гогићеви, али углавном, Зебићеви нису, јер они су били плаве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гогићеви?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Они су били ове маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада исто Маринко био шеф полиције?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја мислим да јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био онај Пантелић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Био је и Пантелић. Сада, ко је шта био у то време, не знам, то су, са њим људи ти дошли, те јединице, са Пантелићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви жалили некоме на те паравојске?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Немаш коме да се жалиш, трпи и ћути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали идеју, некога да обавестите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, имао сам, кажем, рецимо прво Среди, он каже, покушај да избегаваш, јер, знате како, јер ја сада када пођем кући, тај ме исто може срести, свашта ми направити, као што је и било људима – и отимања оружја и свашта и скидање голи да ходају кроз село, у циљу мобилизације и свашта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добијали плату док сте били ту резервиста полицајац?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесмо, добијали смо, било је у општини некакав платни списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у општину да добијете паре или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У општину, да, био је неки платни списак, не знам били они некакви динари Републике Српске, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти можда паравојске добијали плату, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е то не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома су они припадали, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, то руководство зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте Ви били наоружани ту у суду и «Новом извору» као обезбеђење?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У «Новом извору» аутоматску пушку сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту долазили у ситуацију, кажете, када је дошао тај Репић, како сте га Ви то сами тако и он се уплаши и побеже?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, у овим нашим пословима обезбеђења и тих, баш обезбеђења, лакше је радити без дуге цеви, само ти смета, јер, знате како, долазило је случајева, то су секунде, делићи секунде у том случају, да неко повуче обарач и да или ми убијемо некога или ти из паравојних јединица да убију нас, што значи, у сваком случају, боље је без оружја и ладније главе деловати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили упутство у којој ситуацији можете да употребите оружје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам га добио ни од кога, али имао сам једину ту ситуацију када је овај Репић дошао да наредим, метак у цев, али сам се бојао, па сам му пришао без пушке, лакше ми је било. То сам и објаснио мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га Ви отерали? Ви сте видели кола и?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Кола и Мустафа, рекао сам Вам одозго рекао је, ево Репића, ваљда се познају. Ја сам онда сконтао у глави, ко је тај човек, пришао сам му што ближе да му не дам времена ни да изађе из кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је изашао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Изашао је и видео да је густо и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је видео да је густо, шта је имао он?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Видео је уперене цеви у њега и тражио је од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је уперео?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Упериле су моје колеге, а ја сам био тада без пушке, мислим, била ми је пушка уза зид прислоњена, далеко од тога. То је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио некада Капетан Драган ту у суд?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Капетан Драган, како ја знам, није никада долазио, није никада долазио. Знам да је био са неком јединицом то кратко време на Дивичу и да је једном становао, виђао сам га у Алије адвоката кући. Ето то је што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Рамиз Смајловић да је он у СУП одведен, да га је тамо испитивао Капетан Драган, каже и да је ту био и Марко Павловић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја за то не знам, верујте да не знам, не бих могао рећи и да јесте и да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Ви сте га вратили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Али више да није него да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Ви сте га вратили у суд, каже, Сретен ме је вратио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не. Никада ја Рамиза у СУП нисам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, и Ви сте му рекли, каже, имаш част, Ви сте га позвали, каже, имаш част да идеш, испитиваће те неко, каже.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он, десетак, петнаест дана после мог доласка, каже, рекао ми је, имаш част да те испитује неко, није ми рекао ко је, али после ми је рекао да је то Капетан Драган?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Никада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да је одведен у СУП и да су га тамо испитивали и да је враћен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, поготову ја, никада га нисам водио у СУП, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зашто би он то причао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамиз?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма, добро. Да ли сте Ви знали Јефту Суботића?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јефто Суботић је директор «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, онако кроз виђење, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Рамиз да је он размењен за брата Јефте Суботића, односно да је његова породица изашла из Сарајева у замену за њега, да је он, каже, 09. септембра размењен тамо из «Новог извора», да су га превезли тамо, да су дошли по њега у «Нови извор»: Да ли сте Ви били ту? До када сте Ви били у «Новом извору»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нека, нека, знам ја, Рамиз је ишао у размену, отприлике, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и он тако каже.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па је од трећи пут ја мислим размењен, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он два пута, он каже први пут је покушано, па није, па опет?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е могуће, можда ја грешим за једну, али знам да је вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те ситуације, како је он то размењен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Размена, знате како, то је већ био, што каже, када је дошао за начелника Мићо Локанчевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, за начелника СУП-а тамо. То је било у «Новом извору» када је вођена чиста евиденција и када је Мићо рекао да водим евиденцију и скоро сваки дан сам достављао извештај, ако има промене затвореника, нема ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то још лето или јесен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Вероватно, ради каквих размена. Па, то је негде јули, август, после ових, што кажем, то је период од паравојски овамо. Причало се да је Рамиз размењен за Јефте Суботића брата. Ја не знам, ја нисам, Рамиза је водила војна полиција, та некаква. То је, после је радила координација око размене, строго се водило рачуна о томе СУП, Центар за размену и војска. Ја сам списак који направим, када га дам тамо преко дежурног ко тражи од, да ли командир, да ли начелник, такав списак има и овај Центар за размену, такав списак има и војска, како да кажем, штаб, како се звало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био војска?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада представљао војску, где је била војска?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Војска је била команда у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, одмах после тих формирања војски и растеривања паравојски, био је, знам после да је био главни Пандуревић у тој војсци, био је нешто и Обреновић. Пре Пандуревића је био једно кратко време један човек који је рањен и није се никада више ни вратио у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је тај био у односу на ове догађаје, на Ваш боравак у Суду? Да ли док сте у суду или док сте у «Новом извору»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада се појављује војска? Да ли је била и пре војска у Стандарду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, јесте, било је некакве, не знам, откуда знам, нисам ходао, па после прелази у некакву регуларну војску, мислим где се строго зна ко је која чета, батаљон, не знам више у њих какве су формације, у том смислу биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете оно малопре на почетку, када се радио Дивич, а да ли знате, када се радио Козлук? Да употребим Вашу терминологију.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам. Исто је после, остао је Козлук, пуно касније. Они су отишли људи за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па имаћу један, имао сам три или четири затвореника из тог подручја, после који су негде ухваћени на линији, а нису хтели ваљда ићи са овим депортованим за Суботицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су ови отишли? Значи, пошто су ови већ отишли, па сте Ви добили те затворенике, накнадно ухваћене?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, да, када су отишли Козлучани, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта кажу ти затвореници? Они нису хтели да оду?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нису хтели да оду, шта знам, ево овако, од затвореника добио сам једнога ђеду кога сам од пре познавао, то је Бањановић Асим, месар у Козлуку. Изненадио сам се откуд он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега довео ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Довела је војска, војска са линије, то су, како да Вам објасним, резервисти ови, мештани који држе линију тамо негде, не знам где, негде изнад Кисељака, где су они похватани, немам појма и један онако средњих година човек, кога нисам познавао, као мештанина Козлука, међутим, испоставило се да је мештанин Козлука, неки Ибрахимовић Исмет и била је једна девојка, нека Џинић Нусрета. Мислим, можда је имала неких својих 17, 18 година тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И откуд они остадоше а нису отишли са својима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам, ову малу сам питао, дете, рекох, зашто ниси отишла са тим својима за Суботицу. Она као, бојала се, мислим, пошто је дете ишло у некакву школу шта рече мени онда, журналистику некакву, шта ли је то везано са новинарством, шта ли је, каже, бојала сам се као четници ће се сладити, ово, оно, у том смислу. Знате, једном прича ми лепо, а друго је већ вама погрешила, ја кажем, па, дете, што ниси отишла, могла си главу изгубити и питао сам је, да није у том смислу шта било, није. Онда сам се борио за њу и ја и мој претпостављени да је на неки начин ослободимо, борили смо се, уствари, за сво троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су доведени, где, у који објекат?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, доведени су у зграду, у управу зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са њима, како испаде то да су ови, кажете, они су депортовани? Шта то значи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, шта да кажем, то је било преговори, преговори ови који су на власти, што каже, са тим мештанима, откуд знам у ком смислу, као некакви треба Срби да дођу из Федерације садашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су хтели ти Козлучани да иду, да ли је Вама познато?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ја, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам ја о томе ништа, углавном, ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био на власти када су Козлучани, ко је то преговарао, по Вашем мишљењу, ако знате, по Вашем сазнању?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, вероватно је то још за време Марка Павловића и ових осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу за сада толико, мало колеге да Вас питају ако имају још нека питања.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Добро, имам ја још, ако Ви хоћете, нисам ја завршио до краја моје, нешто сам прескочио. Па нека ме питају, што знам рећи, то ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците шта сте хтели, за овај период, да се више ограничимо до половине јула, то нам је оптужница.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, није, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте нешто касније да причате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, касније, али немам ја много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мислим бар када сам ово, да не бих после накнадно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После негде Рамизове размене, дошло је до смене руководећег кадра. Начелник је био Мићо Локанчевић, за командира је дошао господин Војо Вуковић, Сарајлија. Он је сменио мога претпостављеног Вуковић Среду, а на његово место је ставио Лалушић Радмила, човека из Хацића, што каже, тамо у згради «Новог извора», људи су направили себи некакве услове боље за живот, што каже, радећи тамо и доносећи ствари. Имали су кафу да спреме себи и чај, имали су решо, имали су вазда некаквих прибора и то. Овај је био окрут, Лалушић када је дошао, то им је све побацио и искрено речено, и ја сам очекивао моју смену. Међутим, до ње није дошло. Лалушић је те затворенике поново на свој начин испитивао, шта је, да није вероватно у нашем раду шта било. Није нашао ништа. Били смо, имали смо и женских затвореника, што сам и ја питао, то је питао и он, није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када то тако траје, до када сте Ви ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, оно је 1993. негде, негде у јануару ја мислим, не знам тачан датум, имам да ли негде у папирима, када је фактички полиција стала са затвором, када је последњи тај затвореник пребачен за Батковиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда више није било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није било, није држала полиција ништа. Можда је војска негде шта држала, не знам и имам један случај, био сам на линији, ради се о овим Дивичанима и људима који су остали на опоравку, да се опораве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они што су били рањени, па што су?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су целе године остали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Остали су до, имам тамо датум, у јануару негде, да ли 10., имам уписано тачно, јер тамо сам имао једног колегу, исто рањен, неки Ђолнић Еден, Етхен, тако му је право име, ковач је био у мојој фирми, пре, бившој, пошто сам мењао и он ме баш питао, каже, када ће кући, ово, оно, ја му баш рекао, Едене, када си све преживео, доћи ће дан, када ћеш кући, не знам ни где ти је кућа ни да ли ко живи у твојој кући, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био рањен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Он је био рањен у Челопеку, а рањен је у стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А био је значи у Челопеку, па је остао као рањен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Из Челопека је дошао као рањен код нас горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, то је од оних рањених. Када сам се вратио, остао сам на линији, када сам се вратио са линије, дошао сам да видим прво њега, каже, отишли су ови људи у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти рањеници?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Међутим, ја сам сачинио списак ко је остао, ко је отишао и нисам знао о чему се ради. Међутим, од колега сам сазнао, враћајући се са линије, као некаква диверзантско-терористичка група од стране муслиманских јединица упали на пределу некаквог Црног врха и као успешно елиминисано од стране српске војске и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то каже, као то је било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Слушали на средствима информисања. То сам чуо од колега када сам дошао са линије, нисам имао појма о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти дан када су они одведени као у размену?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, имам датум, тамо имам папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде узмите када већ имате.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Само да их пронађем. Ево пронашао сам, то је било 10.01. и ја како сам чуо, тако сам и написао, међутим, отприлике да ту сам од колега чуо да су ови људи обучени у те старе полицијске униформе, чохане оне наше предратне, ту су била тројица колега који су били присутни, навешћу Вам имена, као њих је постројио начелник Мићо Локанчевић, ту је био Војо и овај Лалушић Радмило, тај командир. Они су одвежени и отприлике да то није била размена, то је било нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте ту када ова тројица постројавају?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, био сам на ратишту. Мислим, на линији сам био и када сам дошао, то сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао да су ова тројица постројили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, то су причали ми Срећо, овај Иконић, Стево Видаковић и овај Саво Милић, који су, тројица колега који су били присутни ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је Лалушић Радмило био командир «Новог извора», а Локанчевић је био начелник СУП-а?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, Војо Вуковић је био командир СУП-а, Мићо Локанчевић начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Лалушић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: А овај Лалушић је био командир затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они, шта кажу овај сведок «П» и ови, шта кажу, они изводе ове рањенике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, обукли су их у те униформе, као да иду за размену, шта знам, отприлике да су ови људи побијени, негде у пределу Црног врха, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је њих убио тамо на Црном врху?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, не знам то, нисам био присутан, питајте њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате списак тих људи који су одведени?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Имам списак, овај сам списак предочио и људима у Кантоналном тужилаштву у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, Ви сте тада правили тај списак?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тада када је то било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја сам направио овај списак приликом мог повратка са линије, установио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да знате који Вам људи фале?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Установио сам ко је у затвору још присутан и ко фали, а ово су ти који фале и који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су, реците нам имена па ће ући у записник?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да читам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Дуг је списак, двадесетпет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да нам приложите тај списак?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Могу Вам ја дати да фотокопирате, то сам дао и у Тузли, да ми вратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама то није дошло. Ми ћемо да фотокопирамо, па ево, па ћемо Вам вратити. Сведок је желео то да каже, колега, ја нећу да га спречавам. Добро, не морате да читате, добро. Да ли сте још нешто хтели да кажете што Вас ја можда нисам питала?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа више, ако треба шта, ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Лазаревићу, да ли можете мало да нам се вратите на овај догађај, онај Ваш разговор са Бубицом. Он Вама, рекли сте да Вам је рекао да су му колац у задњицу набили неки сељаци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, на кога је он то мислио, да ли је рекао, који то сељаци, ко је то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ми рекао ко је, али претпостављам да су то паравојне јединице некакве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, пошто кажете тада је Бубница дошао са Марком Павловићем?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, Марко онда и зна ко му је то урадио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Откуд Ви то знате да Марко зна?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, зато што га је он довео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је Бубница нешто у том разговору још рекао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није ми имао прилику рећи, нити сам ја имао времена, да сам имао времена, ја бих га још шта упитао, али нисам имао времена да га упитам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А Ви сматрате да је Марко знао за?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знао је сигурно, док га је довео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, када сте помињали за нека лица, рецимо за ону Хрватицу да сте хтели да она буде ослобођена, Стајкић, како рекосте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Стојкић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Стојкић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, онда за Рамиза, па кажете, Ви сте се поводом њиховог тог ослобађања обраћали неким Вашим претпостављенима. Реците ми, зашто нисте питали Марка да, рецимо, он их пусти?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Кога?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, Марка Павловића?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, не могу ја да питам Марка. Марко је био велики у то време за мене, али чињеница је Споменка још после Марка дуго остала у затвору, то мене. Ја за време Марка нисам ни интервенисао, него после када су отишле паравојне јединице, тражио сам овима из СУП-а, зашто ће ми ова жена, дај пуштај, када је ту близу. Они су нешто дуго одуговлачили, једног дана су рекли, хајде, пусти је. Ја сам жену колима одбацио до њене куће. Онда сам видео где јој је кућа и оставио је, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А у ком то смислу, када кажете Марко је био велики за Вас?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви то нисте такав разговор могли са њим да водите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нисам могао да водим, он је што долазио, долазио је на кратко, радио своје послове. Ја сам био обичан стражар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези оне ситуације, кажете, Марко је долазио скоро сваки други дан, када сте помињали на Економији и кажете, испред ту испитивао је те људе. Да ли сте Ви чули тај разговор, шта то он њих испитује, какав се то разговор води?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ја сам присуствовао углавном оне што је пуштао људе који су радили људи у Србији, па их затекао, да ли полицијски сат, шта ли, углавном их је пуштао и скретао им пажњу, као да се не би прихватили оружја. Да ли је мислио на то да их не мобилишу у ту муслиманску војску, у том смислу, највероватније. Вероватно је он видео по ономе где ко шта ради, видео да човек носио путну торбу и види се шта је. Пуштао их је углавном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Те такве, а оне не знам, што каже, они који су дуже остајали, највероватније можда је он неке на другом месту, ти који су остајали, на другом месту испитивао, неке јесте, чињеница, али нисам био у прилици стално, што каже, имао сам неко време и одмора и одласка кући и не знам више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А пошто, ето, причали сте у исказу да је Марко неке пуштао и тако даље, а реците ми, када је онај један, помињали сте ту ситуацију када су долазиле неке паравојне формације, па када некога изведу, па сте Ви рекли, једино Маринко може да то дозволи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Зато што ми је најближи, јер радило се о српској националности, не знам ни ко је ни шта је, ни шта је са њим, зашто је ухапсио, њега је полиција, отприлике тога из паравојске ту привела. Мислим, да упутим оно ко га је привео, па тај га може и пуштати, знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, реците, објасните ми тај однос између Вашег начелника полиције и Марка. Да ли сада долазимо, те Марко неке пушта, онда може начелник полиције. Какав је ту био однос? Да ли је Марко могао, да ли сте Ви некога обавештавали да Марко ту пушта неке затворенике? Да ли је неко обавештавао начелника?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, онда је у то време Марко био главни. Он је одлучивао о пуштању, кога ће задржати, кога ће пуштати. Тек после је дошло када је координација радила и војска и полиција и Центар за размену, када је, знали су тачно о ком човеку је реч. Није могао нико пуштати сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када је дошло када је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је дошло после паравојних тих јединица, када се водила тачно евиденција и када се списак затвореника, ако је настала промена, свакодневно, свако јутро, уствари се давао и чак некада и ванредно када траже ти руководиоци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези овог, рецимо, доласка тих паравојних и тако даље. Да ли сте Ви добили од било када за све ово време, значи Економија, «Нови извор», Суд за прекршаје, да ли сте добили упутство шта у тим ситуацијама да радите, ако неко хоће неког затвореника да изведе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да бранимо, нормално, да бранимо затворенике, јер играш двојну улогу, схватате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко Вам је дао то упутство да браните затворенике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, прво је Средо наредио, а њему претпостављено, што каже, човек, овај, сви смо имали ту обавезу, то је нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да браните?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нормално. Јер у тим случајевима, испашће можда досадно, некада добијеш дојави, напашће нас паравојне јединице, па си сав напет, а добијеш дојаву, напашће нас у току ноћи муслиманске јединице, напашће затвор, па си напет целу ноћ, па ишчекивање, па не буде ништа. Мораш бранити, шта ћеш друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, између осталог, Ви када сте прихватили то да будете стражар ту, као резервиста, значи имали сте упутство да, шта, да чувате те људе да не побегну и шта, да чувате да их неко не?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, нормално, да их неко не побије, да спречиш колико можеш, па, шта ћеш сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, када је на Економију дошао онај Црни, па и онај?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Људи су били немоћни, ја сам Вам навео случај да је овај Црни наредио, била су двојица колега и наредио да један у другог окрену оружје и да пуцају. Људи су се, што кажу, престравили, да не причам још шта. Мислим, то су некакви моменти, што каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Везано за тај инцидент на Економији са тим Црним што се десило што сте већ причали, Ви сте у свом исказу рекли, мислим да је Средо Вуковић о томе обавестио Марка? Шта то значи, мислите? Да ли Ви то знате сигурно да је Марко о томе био обавештен или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не могу Вам ја, Средо је био, што каже, командир, он је више имао времена и да хода, него ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, у вези те ситуације ме интересује.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ипак је он човек који је, како да Вам кажем, ходао, координирао са тим шефовима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, у вези те ситуације ме интересује, да ли Ви имате сигурно сазнање да је Средо обавестио Марка или не знате, него само мислите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мислим само, не могу Вам рећи потврдно. Претпостављам, али не могу Вам потврдно рећи. Мислим, нисам чуо то, али, некаква логика, закључак, морао би постојати тако да буде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Вратите ми се на ону ситуацију када је био Марко са неким у цивилној униформи и када је тај цивил тукао, кажете, Рамиза, ударио, пао, па ногом. Да ли је то Марко том цивилу наредио да то ради?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, није му Марко наредио, али са Марком је дошао крупан човек, малтене да је, како бих рекао, Милошевићево обезбеђење, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми да је тај цивил, тај крупан човек дошао сам.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, он је дошао са Марком.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да је дошао сам, да ли бисте Ви дозволили такву ситуацију?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не, не бих дозволио. Марко је тражио да се отворе врата, да изађе Рамиз. Онда га је овај саставио песницом у груди и после му ставио ногу на грудни кош, али није да га је само једну ногу, на ову је био стабилан, а што, каже, доле на бетону.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Ви сте то дозволили зато што је са Марком дошао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да. Марко је Бог, ја нисам ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте ту у Економији имали телефон неки?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Био је негде телефон, али није коришћен, то је телефон ових људи ту. Била су два, три човека она која су услуживала ту марву, колико су могли, они некакви ћопави и неспособни за, што каже, за друге послове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али ви стражари, ви тај телефон нисте користили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, нисам га користио, не знам. Ја нисам га користио, не знам да није ко звао кућу или тако нешто, не знам, ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Реците ми, говорили сте у Вашем исказу да су те заробљенике доводили паравојска, територијална одбрана полиција.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: По чему сте Ви разликовали паравојску и територијалну одбрану? По чему сте правили разлику ко је паравојска?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Паравојска је била боље обучена него ови територијалци. Није било униформи, биле су оне старе југословенске униформе код територијалаца, док се нису снабдели бољим униформама. Не знам, после је нека од оних, која се звала конфекција онде у Каракају, шила некакве униформе за војску и полицију и не знам више шта. Нормално, ти територијалци су имали оне старе униформе од мобилизација од којечега. Ови су људи имали комбинеzone, били боље опремљени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У томе је разлика.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, те књиге евиденције, Ви сте, кажете, писали нешто. Које сте Ви то после предали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, ја сам имао, овај, још службених забелешки и којечега, али приликом промене власти, када је дошао овај Лалушић, то је он узео себи, покупио је нешто, премда ту нема ништа лоше, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не кажемо да има лоше, него ме интересује, које сте Ви те књиге дали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Књиге су однели из СУП-а, али оне су већ постале неважне, зато што је списак ових затвореника прешао на свакодневни списак и онда сам у машину по три примерка стављао, јер када мене нема, а неко тражи списак, да имају колеге да дају, јер било је људи, не знају да куцају и онда, ипак списак можда од четрдесет, педесет људи, неко ко, треба му сат времена и два да откуца тај списак људи, поготову где нису читка презимена, мислим, незгодна презимена или незгодно име, погрешно, знате, у «х», да не причам, мислим, «ц», тако у том смислу, знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта сте у тој евиденцији писали, име, презиме? Да ли је било још неких података?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Име, презиме, име оца, његово годиште, то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта пише, да ли пишете када је дошао, када је изашао или шта још евидентирате ту?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, било је на почетку оно док је била на почетку оно књига, онда јесмо писали и ко га је привео и ко га је пуштао, а зашто је дошао, ја не знам зашто је дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не зашто, него евидентирали сте значи и када је одведен, ко га је одвео и тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево управо кроз ове спискове све, ја сам имао за свакога, не баш за свакога, али како је наступила ова права јединица, када је ко отишао у размену, ко је увек присутан, ко је дошао нови, дописивало се и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли знате шта је са тим књигама? Где то на крају заврши?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, у СУП-у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У СУП-у је остало?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, у СУП-у, јер однели су и ону машину на којој сам ја куцао, све оно што каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање. Више пута сте се у Вашем исказу изјашњавали о привођењу људи, одлучује општинско руководство и тако даље и тако даље. Шта сте под тим мислили – општинско руководство? На кога то мислите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, знате како, ипак ови међу собом, како да кажем, руководство, то председништво, ужи круг, како да назовем, Кризни штаб, ипак су они међу собом ресоре некакве поделили, ко шта ради, ја тако бар претпостављам, јер ја нисам био са њима и у могућности да то пратим. Рецимо, ако су ставили Марка Павловића за команданта територијалне одбране, значи то је његов ресор, онога другог други, трећег трећи, не знам више како да Вам објасним сада. Ја претпостављам да је тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А да ли је по Вашим сазнањима, целокупно општинско руководство било упознато са постојањем тих затвора?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сигурно да јесте, сигурно да јесте. Ја знам за ове, што каже, мој пут од нашег затвора, а за ове остале, не знам. Знам само чула, рекла, казала, а то је, то ја не знам истину. Чињеница да је било, сигуран сам, али колико, где, шта, не знам. Има вероватно људи који су, што каже, прошли то, они најбоље знају где је био, ко га је чувао, ко га је тукао, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте ми дали то што имате, одакле читате те спискове Ваше, да ја погледам?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево Вам све, па ми вратите или ако хоћете, фотокопирајте себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим шта све имате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Лазаревићу, рекли сте да је Марко Павловић долазио и тамо док сте били на Економији и док сте били у Техничком школском центру и овамо док сте били у Суду за прекршаје. Да ли је долазио Брано Грујић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никада, ни у једној прилици?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, у мом присуству, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Говорили сте о томе да је тај Црни дошао са неким људима и истукао више њих, а Ви сте то спречили, Ви и Средо Вуковић, да ли је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је било већ на крају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико људи су тада истукли, да ли знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте, само оног једног последњег. Да ли сте проверили колико је људи још добило батине и какве су то батине?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам, можда четири, пет, у врх главе, јер нису имали, кратко су они време имали за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ко заробљенима на било ком од ових места у којима сте Ви били чувар, да ли било ко заробљенима долази у посету од родбине? Да ли њихови рођаци знају где су њихови ближњи?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево овако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли им долазе у посету, доносе неку храну, не знам ни ја, одевне предмете или било шта слично?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Имао сам једнога колегу из «Дринатранса», он је био у управи горе, нешто је у рачуноводству радио, не знам му тачно име, не знам му презиме. Била су двојица, Хазим му је име било. Он је, њему је пунац долазио, он је у то време пред рат у општини нешто радио у рачуноводству и пунац долазио, ја га пуштао, причао човек са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се то дешава?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Суду за прекршаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А овамо на Економији, горе у Техничком школском центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: На Економији није нико, ни у Техничком школском центру није нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није нико?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И било је још некаквих оно људи, оно тренутно, који су били дан, два, из Куле, не знам, једном је ћерка долазила, не знам коме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Исто ту у Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, то је на кратко, оно настало, неки су људи већ са породицом отишли у Србију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о томе како је неки директор, како је неки директор пуштен, да ли је тако? Рекосте, фин је био човек и био је директор неки, да је био пуштен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пуштано је више таквих, ја мислим да је неки, да ли је везано за урбанизам, не знам неки човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сте рекли. Моје је питање, ко га је пустио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Марко Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Марко Павловић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Или је неко интервенисао Марку или је још неко интервенисао тамо, шта знам ја, углавном Марко је пуштао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта, дошао и извео га и пустио?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том смислу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Кажете да сте добијали храну, да су и заробљени добијали, затворени добијалу храну исту коју и ви.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Два пута дневно. Каква је то била храна? Да ли је то била кувана храна?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Кувана храна, кувана храна, некада је било и суве хране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, кувана храна. Да ли је било у виду супе, чорбе, гулаша, паприкаша, пасуља?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Пасуљ је било претежно, то је најбоља храна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како су сада они, да ли су они сада имали неке порције, да ли су имали неки прибор за јело, кашике?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Донето је нешто то пластичног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је то функционисало, у том смислу Вас питам?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Донето је тога неког пластичног посуђа, па су ови радећи на терену себи после набавили још боље. Углавном, било је тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, да ли су људи који су затворени тамо имали са собом те порције и прибор за јело или им се то делило?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: На почетку је овај што је довезао храну, донео и тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Посуђа?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тањира, кашике, виљушке у том смислу, а после су људи сами са терена, радећи, допуњавали и доносили боље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, оно што је битније, јесте како су ови људи који су доносили храну, знали колико хране да донесу на конкретну локацију?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ево како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте сачињавали каква дневна
требовања, бројна стања која сте слали некоме?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Овај човек што је довозио храну, он је малтене
знао број затвореника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је он то знао?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ми смо му говорили, ми смо му говорили,
овај, колико хране, углавном је само могао довући више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумем, када сте му ви то
говорили, када донесе храну или данас најавите за сутра, да треба, не знам ни ја, што
стражара, што затворених, треба педесет порција?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисмо ми стално стражари јели са њима, али смо
некада, када не можемо да стигнемо, овај, да уклопимо наше смене, јели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не разумете ме, не разумете ме шта
Вас питам. Ја Вас питам само, како су они људи знали колико на ту локацију да
донесу хране и колико укупно уопште да спреме хране, разумете?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви правили каква требовања
за сутрадан?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесмо, ми смо правили требовања, али рецимо,
увек кажем више, боље за људе да имају више хране, да имају репете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ми смо чули овде причу да није
било довољно ни за њих?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Људи, знате, да Вам објасним неку ствар. Није у
нас свију исти желудац, да се разумемо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мени се догађало у по ноћи тражи човек хлеба и
онда у том случају морао сам да имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само Вас питам ово, да ли сте
сачињавали било каква бројна стања у смислу само по броју, не именом и
презименом, него по броју, да је ту толико заробљених, толико чувара, па треба не
знам ни ја?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, ако ми случајно погреша за ручак,
знате, јер он довози ручак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте тако, само реците, да ли сте
сачињавали требовања те врсте или нисте?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам сачињавао некаква требовања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не Ви лично, него, када кажем ви –
мислим на све вас стражаре, на Среду Вуковића и тако даље. Поменуште Јовић
Милоша као некога ко је био са Вама стражар, односно чувар, да ли је тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, Мишо, Јовић Милош.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он био и у Челопеку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, исто презиме знам на кога мислите, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер спомиње се један Јовић Милош у
Челопеку, имамо и неке писмене документе његове?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није то Милош из Челопека, другачије је њему
име, конобар по професији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али то није исто лице?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, Цвијетко је онемо доле, Јовић Цвијетко, није Милош.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, има и Цвијетко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић Милош и Јовановић Милош.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нема Јовића више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остало је нејасно, ја сам схватио да Ви познајете Бубицу од раније, рекосте да не знате како се он презива и о њему нам само рекосте да је висок човек и ишао је погнуто. Да ли нам ишта о њему знате друго рећи, ко је он, шта је радио, откуд га знате, да ли разумете, да будемо сигурни на кога мислите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знам на кога мислите. Знам га од Ауто-мото друштва, човек је волео брза аута и трке и окретање у месту и после је био Јефте Суботића возач.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је тај човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. То када сте говорили о Бубици и о његовом задржавању отприлике пола сата у Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Двадесет минута до пола сата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када се то дешава, да ли то можете некако временски да лоцирате, да определите, када се то дешава, када доводе њега и ту још двојицу, а Марко Павловић одводи потом њега и још осморицу, деветорицу у оном камиону или чему већ би, када се то дешава, везано за Ваш боравак тамо, од момента када сте Ви дошли ту, па не знам, три дана, пет дана, десет дана, по Вашем доласку, тридесет дана по Вашем доласку, у том неком смислу? Када би то могло бити, јер претпостављам да се тешко сада определити да кажете да је то било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тешко, бојим се да не погрешим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 05. маја.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па ћете ме после везати за то, а ја да сам водио датуме, ја бих Вам тачно рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли нам можете то некако лоцирати, у том неком смислу, временски? Када би то могло бити?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Можда једно петнаестак дана после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пошто сте Ви дошли тамо или?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То је после, после хапшења Рамиза Смајиловића, после њега, не знам када је он, кажем, нисам водио никакву евиденцију. Да сам знао да ће до овога доћи, ја бих писао, милиционере ове да пишу, ако није способан да се супротстави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После хапшења Смајиловића?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, можда до седам дана, јер, отприлике.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А када се дешава ово са овом Споменком Стојкић, када сте њу довели? Како то временски можете да лоцирате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, прије хапшења паравојних јединица на петнаест дана можда, тако, не знам. Можда она најбоље зна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да Вам је управо због тог хапшења тих, не због тога, него рекосте да због Дивичана који треба да дођу, да треба да се почисти овај затвор у суду, јер долазе Дивичани. Ево ја сам себи евидентирао овде дан, два, после хапшења, мени је речено да почистим затвор у суду, јер долазе Дивичани, да ли је тако, да припремите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То када се враћају из Челопека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, из Челопека, тако је.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вам је то рекао да припремите затвор?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, рекли су ми из СУП-а, не знам тачно, преко дежурнога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко дежурнога, дакле?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, Среде ми није било тада, не знам где је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја сам то и урадио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Такође рекосте да сте чули, видели сте да су Дивичани изнурени, прљави и рекосте да сте чули да је Репић починио неко зло у Челопеку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: То сам чуо од Споменке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А само од Споменке, дакле?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да, али она није могла тачно, тачно све описати у том времену. Само је и она чула, зато је отерана одатле, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, али она је дошла, она је дошла пре него што су Дивичани повучени из Челопека?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте дошла, али није ми могла, жена је рекла да се доле догађају некакве чудне ствари и да има и мртвих, али није могла рећи тачно колико је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, једино сте то од ње чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ни од ког другог?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ни од ког другог, па нисам знао да постоји Челопек, да су Дивичани у Челопеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте уопште чули, касније макар, шта се дешавало на Економији, на Циглани, у Челопеку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте чули ништа, ни кроз причу? А ако јесте, када и од кога, само то?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Знате како, имам један везан случај, опет ћу оно моје, што каже, после узимања пада Сапне. Код нас је дошао један овај човек у затвор, а прича се да су дошла два. Међутим, тај други је био код војске. И сада када је дошло до некаквог контакта и да се успостави некаква размена, мени је дошао човек, нажалост тај човек данас није жив, погинуо је, неки Мишо су га звали, а право име му је Милан Ивановић из Петковаца, радио је доле у том центру, координирао са том страном, зато што је то комшилук некакав, тражили баш тог човека кога нема код мене и ја му предочио списак. Ходао је некуда, дошао је поново, каже, немам га, а од овог другог смо сазнали да је дошао. Каже, убили га негде на Економији, знате. Па, шта сада да радимо, каже, не знамо. Ја онда предложим, може ли сада овај други човек, како. Каже, нису њега тражили. Онда су писали заједничко писмо и тај Милан и овај други човек, тамо муслиманској страни и прихваћена је таква размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам датум, овај, али то је, већ смо, што каже, били смо у згради «Новог извора» када је Сапна узета. Сада колико је узета, није ни узета, мислим, у то време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за надимке Пуфта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Торо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Чуо сам за неког Тору, али нисам га никада ни упознао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта сте чули, у ком контексту? Да Вам ја сада не сугеришем у смислу, добар борац, ово, оно, било шта?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не, не мислим на то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Леп младић, не знам.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Чуо сам, али не знам шта је радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да не сугеришем сада.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зокс?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Чуо сам и то, али не знам шта је, где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лопов?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лопов?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, има и вамо једнога, али овај је Мачак Лопов, што су га звали, не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је Мачак Лопов?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, некакав са зворничке општине, неки Мачак надимак, а криминалац, лопов, мислим, то није везано за ово, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, Босанац?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А чули смо, за Мачка смо чули неке приче, неки специјалац тамо и тако?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Никада га нисам упознао, знате што, то је било, мислим, нисам ходао ја да би упознавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да је Марко Павловић довео Бубицу, па ме интересује, ко је са Вама био још у смени тада када је доведен?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тачно, али мислим да нас је била већина, већина, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да наведете још једно име од стражара који је био са Вама?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам тачно, једино да попричам са овим људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тада био Средо можда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам Вам право рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте разговарали нешто са Споменком и да Вам је она поменула да је лице по надимку Репић чинило неко зло у Дому културе у Чelopeку. Да ли Вам је поменула она још неко лице, било по имену или надимку?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, није, само је рекла да не ваља ништа, да се чудне ствари доле догађају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте лице по имену Мустафа, али ја нисам чуо, или можда нисте рекли?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мустафа Јахић, брате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то лице налази, да ли је живо?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте, жив је, неко ми каже да ради у Аустрији, а има породичну кућу у Зворнику. Не знам када долази, али чуо сам да је долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте Ви били стражар када су по други пут доведени Дивичани.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко и ко долазио да ова лица испитује?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Е јесте, можда смо прескочили, овај, када су похапшене паравојне јединице, дошли су неки инспектори из Бијељине и испитивали ове Дивичане на те околности, шта се догађало у Чelopeку. Ја нисам слушао разговоре, јер нисам имао потребе. Јесу, да ли су они били одоздо, из затвора ти људи, мислим или инспектори СУП-а, не знам. Мислим, јесу испитивали ове преживеле Дивичане на те околности, узимали су од њих некакве изјаве и то, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се тешко сналазите са датумима, али можда ћете боље са временом, од првог виђења Дивичана у «Новом извору» па до другог, колико је отприлике приближно времена прошло?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јој, сада би требао ја када је узет Дивич, па када је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете, мислим.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам, не могу сада, погрешиху бојим се катастрофално, па ћете ми узети за зло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После одласка Марка Павловића, његовог хапшења, знате ли да ли је тада Брано Грујић још био у општини са неком руководећом функцијом, имате ли каква сазнања о томе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не могу Вам тачно рећи, ја мислим да је још био, не знам, њега је ја мислим Митровић сменио, нисам, не знам датуме, не знам. Имате вероватно Ви то негде на папирима када је ко мењан, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате нешто можда о судбини мештана Клисе, Ђулића, Бијелог Потока, да ли сте имали некакав контакт?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа са тим људима нисмо имали. Не знам ништа, то руководство знаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је прешло око тридесетак затвореника у Технички школски центар. Колико је остало на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није остао нико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нико?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико, сви су, рекао сам Вам оно што је било на Економији прешло је у Технички школски центар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А зашто сте напустили Технички школски центар и отишли у Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ја ти то не знам рећи, али највероватније ради некакве боље безбедности и нас и затвореника.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поред тих тридесет са Економије у Техничком школском центру, да ли је било још затвореника у Техничком школском центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само тридесет?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Само.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је тих тридесет прешло овамо, да ли нико није остао на Економији?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико није остао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Техничком школском центру?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли сте познавали супругу од Бубице?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам је познавао лично, можда сам је видео једно два пута са Бубицом. Мислим да је плавуша жена и нисам никада са њом контактирао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, за време тамо док сте били, тамо стражар, да ли је она некада долазила тамо да се интересује, нешто?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, није, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су ти Зебићевци?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, тако су их звали пре, Милош Пантелић довео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули да су били неки из Краљева?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, нису код нас, можда су негде били, али код нас нису.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли на питање председника већа, али нисте завршили. Рекли сте да су у Козлуку, да су преговарали, преговарале власти са мештанима да би дошли Срби из Федерације, који, шта и на шта се односе преговори за Козлук?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, не знам ја тачно, али преговори су некакви вршени са представницима и једне и друге стране, вероватно, о селидби, у том смислу, јер било је некакав наговештај, долазе Срби из Федерације и није прошло два, три дана, тачно су и попунили Козлук, дошли су нови људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Негде из предела Зенице, Какња, не знам више одакле је, Високог.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када су ови одведени, ови Дивичани у Батковић, да ли је остао још који логор, неки затвор, затвор да ли је остао на подручју Зворника?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја не знам о томе, ја знам само ово где сам ја био, а ово не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су, овде Ви сте рекли да сте бележили, да сте куцали на машини. А одакле сте куцали на машину, како, те неке спискове са одређеним подацима, генералијама? Да ли Вам је то директно говорио човек и Ви директно уписивали у машину или сте пре тога писали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, писао сам у свеску и преписао, преписивао на списак када су ми наредили и онда тако се водило.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте некада дали самим затвореницима да они направе списак ко је ту? Да ли је неко, не само Ви, него да ли је било ко тражио од затвореника да се сами попишу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, јесам имао, ево како, имао сам случај само када су дошли ови преживели Дивичани, знате, е онда сам имао једног младића, дај, молим те, сачини ми списак, нисам могао да улазим од, знате чега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ови Дивичани када су дошли из Челопека и то је неки младић, ко је тај младић, како се зове тај младић?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам, не знам, не знам како се звао, он је сачинио списак и имао сам и тај списак, али немам га, мислим, однели су други, немам га ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познајете сведока, имате ту списак, сведока «Ф»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема њега,

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: «К», «М», «П», нема «Ф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ево, сада ће да Вам да колегиница.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А «Т», а «Т», има ли ту «Т»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте име да му читате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немојте име, само «Т», да ли знате?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Извините, добро. Овог првог знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је слово?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Први овај под «Четири» што пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо рекли малопре.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај «Т»?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не знам овог ниједног, овог првога, ко би се сетио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А за ово време док сте били стражар, док сте радили било где, да ли сте нешто били на боловању, да ли сте били болесни, да ли сте имали неких здравствених проблема?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, једино ово мало што сам добио батина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не то.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: И сам ишао сам на линију, а искрено речено, радио сам, поправљао сам полицијска возила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте имали проблема са здрављем, сем тих батина, линија, то нема везе, проблема са здрављем?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам имао у почетку, али јесам имао током четири године, што каже.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, у ово време, у ова два месеца?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам, нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

Констатује се да је сведок предао председнику већа оригинале списка затвореника који се налазе у Општинском затвору Зворник 05.02.1993. године, 24.01.1993. године, 02.202.1993. године, 21.01.1993. године, списак лица која се предају Сабирном центру Батковић, списак затвореника који су отишли у размену 10.01.1993. године и службену белешку о одвођењу у размену за Сарајево затвореника који је у поступку саслушан под псеудонимом «Четири»

од 29.01.1993. године, да су сачињене фотокопије ових писмена и приложене списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега Шалић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Лазаревићу, у вези овога што сте Ви данас нама казивали, да ли сте давали какве изјаве и у ком својству раније, а ако јесте, када и где?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесам, давао сам Кантоналном тужилаштву у Тузли и давао сам овоме, у Тужилаштву у Сарајеву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када, колико пута?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, само да Вам кажем датуме, да се сетим мало, 26. јануара прошле године у Тузли и још једном, а ово је било 11., окренуо сам се, а ово је било сада у Сарајеву 11., не 15. новембра прошле године, то је то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта Вам то значи – још једном, када сте рекли, у јануару 2006. године и још једном. Када још једном и у ком својству?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ево да Вам објасним. У свему овоме где сам био и шта сам радио, позван сам у Кантонално тужилаштво у Тузлу у својству сведока и после ме је господин Ибрахимовић назвао да дођем у својству окривљеног и да поведем адвоката, зато сам ишао два пута.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где сте ишли као окривљени и за које кривично дело?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ето за ово што сам био присутан код затвора, ето, ради тога.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када је то било?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, било је, кажем Вам, 26. јануара прошле године као први пут.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, то је као сведока, али после?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: После је било негде, не знам тачан датум, чекај мало да израчунам, можда негде у марту, априлу, имам то кући, али ето нисам код себе понео.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како то да се боље сећате када сте били сведок него као окривљени, датума, мислим, то мало, а свежије је то, после је било, четири месеца? Значи, у априлу, добро, ако не можете да се сетите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, шта, ако можете да ми прецизируете, април месец 2006. године Ви идете као осумњичено лице, где, у Сарајево или у Тузлу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Тузлу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У Тузлу?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Тузлу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Код кантоналног тужиоца, да ли је тако и дајате изјаву?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: За које кривично дело, шта Вас терете тамо? Да ли је то у вези овога што сте данас причали?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Тачно у вези овога што сам данас причао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта је било са тим поступком, докле је дошло?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ништа, овај, када сам одвео адвоката и то, борили смо се за некакву ненадлежност тога суда у Тузли и доказали да нису

надлежни и онда су ти документи пребачени у Сарајево и у Сарајеву сам дао изјаву и још ме нико не зове ни за шта, ето то је то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када сте дали изјаву у Сарајеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новембру, рекао је.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У Сарајеву сам дао изјаву 15.11. прошле године.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У ком својству?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: У својству осумњиченог, пренели ми ово из Тузле, ето то је то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: За које кривично дело?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, ово што сам данас причао, не знам, немам сада представу да Вам дам ово да прочитате, то је то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада да ли сте Ви са тим кривичним поступком који се води против Вас уцењени да данас говорите овако као што сте говорили овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, немојте стварно.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам уцењен, зашто, што сам знао ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, таква питања да постављате. Сведок је упозорен на дужност казивања истине, положио је заклетву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како колегинице тамо окривљени, а овде сведок, о чему се ради, о истим догађајима, како, мислим, о чему се ради овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како шта, па не може имати двоструко својство, двоструку функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти поступак?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, како није исти поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега он је овде сведок и дужан је да говори истину и заклетву је положио. Суд ће ценити у склопу са тим осталим доказима.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта ће ценити, зашто нам нисте судија прибавили те документе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујем да је човек осумњичени, шта да вам прибављам?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како први пут чујете, ево имате разних саветника овде који припремају сведоке на разне начине, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим вас, питајте, ово је заиста уцена.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Забрањите то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу га постављати, ја Вас молим да прибављате од Кантоналног тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, нећемо овде полемисати, ја први пут чујем да је човек осумњичени.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ево ја имам предлог, колегинице, ја имам предлоге конкретне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада предлоге, да завршимо са сведоком.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, предлоге, да бих ја наставио са постављањем питања сведоку, да прибавите изјаве његове и од једног тужилаштва и од другог поступка, у ком поступку и какве су те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо прибављати, зато што те изјаве не можемо користити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговарам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: До тада ја не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити као окривљеног, не можемо користити, колега, Ви то добро знате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Одмах да Вам кажем, припремио сам тридесет питања за господина Србислава Сретеновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Србислав.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није, него Сретен Лазаревић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А није Србислав?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Мало сте улепшали, али, ето.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела ову опаску, Србислав Сретеновић?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ја мислим да је Србислав, немам наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те шале нису умесне.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, неумесне шале.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извините, председнице већа, какве шале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србислав Сретеновић, не знам зашто, чему то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Лапсус, лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Међутим, сада ево када је луцидношћу колеге Шалића, када смо сазнали да је човек осумњичен за једно тешко дело у вези овог кривичног дела, да очигледно, да очигледно по његовом исказу овде, насупрот свих других исказа произилази да је он био заменик управника у неком «Хајату» који су нападале некакве паравојне снаге које је водио мој клијент. Нespoјиво је, а имам још нека сазнања, да се потурају такозвани сведоци, да се врши манипулација са сведоцима, да се током истраге су неки људи саслушавани као сведоци, да смо их ми овде саслушавали, потом када одраде свој део нагодбе, буду процесуирани касније у Сарајево или у Кантонално тужилаштво, остављени да кажем, да сведоче и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да поставите питање за сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Овде се ради о једним од најгрубљих повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете колега поставити питање? Немојте молим Вас сада да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас питање. Молим Вас да постављате питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја желим да јавност зна да је човек којег сте Ви данас овде довели као сведока, осумњичен за ратни злочин за исто које се овде терети, да се најгрубље злоупотребљавају та права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на питање колеге лепо одговорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја желим да јавност зна, нико му неће поставити питања, немамо питања за таквог сведока, овај сведок не говори истину, не можемо

очекивати од њега да говори истину, спашава себе и говори неистину током поступка, ја му то кажем у лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Опомиње се адвокат Мирослав Перковић због понашања у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђокићу, да ли имате питања за сведока?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Питања немам, али само морам да се надовежем да у потпуности подржавам становиште, јер су очигледно измешане процесне улоге учесника у поступку, јер стварно то мора да се разреши на неки начин. Очигледно је да, под условом да нисмо знали, а нисмо, ја лично нисам знао да је човек био саслушаван у својству окривљеног, заиста то може да доведе на неки начин у сумњу валидност његовог казивања у својству сведока, тако да, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли мислите да је помешана улога у овом поступку или шта?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не у овом поступку, али, генерално гледано, ово питање мора да се разреши на неки други начин, тако да питања немам конкретно, али из ових разлога не бих желео да постављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имам ја још само једно питање пре него што оптуженима будем дала право да поставе питања. Ја ћу Вам сада предочити исказ Среде Вуковића који је био управник, који каже да је у Суд за прекршаје Драган Обреновић довео Бубицу који је био претучен и са њим су каже, била још тројица и каже да га је Обреновић довео на неком камиончићу, каже, Бубица је ту преноћио можда, после је поново дошао Драган и одвели суга и каже Средо Вуковић да је би ту када је доведен Бубица, да је то било по дану и да су ти други били претучени, а да су у пратњи Обреновића били неки војници и каже да је Бубица се држао за стомак, да је био савијен и тако даље и да му је рекао да су га неки сељаци изударали, а у истрази је сведок Средо Вуковић рекао да су ти војници рекли, када су дошли по Бубицу, Марко нас је послао да узмемо Бубицу, па је на претресу рекао да се не сећа да је тога било, али је могуће да је тако било. Да ли сте Ви сигурни да је Бубица био ту свега пола сата, сат?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Сигуран сам, није више од пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, да ови људи који су га довели су га сачекали и одмах одвели, нису одлазили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Одмах, истим возилом је и враћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није било да га остављају па да долазе по њега?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, кажем, да га остављају па да долазе?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не, не, истим возилом враћен, са ових десет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо ли питања од стране? Још питања, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих с обзиром на истакнуте примедбе питао сведока, да ли је неко вршио притисак на Вас пре овог сведочења како да сведочите?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нико, брате. Оно што знам, то сам рекао, што не знам, не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо због тога што сте Ви положили заклетву да говорите истину пред судом, ја бих Вас упитао сада на крају када сте сведочили, мислите ли да, с обзиром на ово ште сте казали и што не иде у прилог одређеним личностима које сте Ви поменули, да ли бисте и сада могли то да потврдите што сте рекли за те личности које сте поменули?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Све што сам рекао данас овде, рећи ћу и убудуће. Моја изјава, узмите је, ја сам пре пар година ово како је текло све, што сам рекао хашким истражитељима, то сам рекао и у Тузли, то сам рекао и данас овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Не бежим од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли хашким истражитељима?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Давно је то било, пре три, четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Три, четири године, они нормално људи на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви схватили на почетку када сам Вам ја рекла она упозорења да нисте дужни да исказујете нешто што би Вас изложило кривичном гоњењу, да ли сте схватили тај део упозорења?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ја ништа нисам, чини ми се ни рекао што ће ме довести кривичном гоњењу. Ја сам рекао истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни дужни, зато Вас питам, да ли сте то схватили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам ништа направио, нисам ништа починио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа ни починили?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питања, примедбе, нешто, Грујић нема, Поповић нема. Не можемо тако, ја Вас ништа не чујем. Ако желите нешто да кажете, морате изаћи за говорницу овде. Само ја нешто да Вам кажем претходно, да не би опет било полемике са Вашим браниоцем и са Вама. Да знате да свака примедба представља истовремено и Ваш исказ, значи, ако нешто кажете као примедбу, то сте Ви рекли, нисам ја рекла, према томе, имајући у виду да Ви одбрану да сте рекли да нећете износити, ја Вас зато питам, да ли имате примедбу? Знајте да то што кажете у примедби се исто цени, као да сте нешто рекли, а не као да нисте ништа рекли. Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Обзиром на ову изјаву каква је данас овде речена, нормално би било да имам изузетно пуно примедби и изузетно много питања. Обзиром на структуру шта је речено и гомилу неистина које су дијаметрално супротне са изјавама оштећених и осталих сведока и поштујући ово све што се сада сазнало, одустајем од сваке изјаве, једино дајем примедбу суду. Могли сте му ставити до знања, изузев ове сада задње интервенције, масу изјава претходних сведока, оштећених, пре свега, па све онда оно остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на које мислите оштећене?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, пођите од изјаве Буљубашићке, па пођите од онога, да у Економији мене нико не спомиње, ја се и он дружимо на Економији, не растајемо се, само што не спавамо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да му предочим изјаву Буљубашићке?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Од онолико изјава Дивичанаца, које су Вама дате, госпођо председнице, да ме нико тамо видео није, једино ме он видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао Дивич, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам он ни рекао.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Извините, молим Вас, рекао је да ме гледао кроз прозор и ја даље не би хтео да полемишем око тога, рекао сам, с обзиром на структуру изјаве која се овде чула, једну гомилу неистина, нећу казати грубљи израз, изјава које су дијаметрално супротне са изјавама оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците конкретно, немојте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нећу да говорим ништа, ни у условима сазнања овога што сам сада сазнао, не желим да дајем изјаву под оваквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта хоћете да предочимо од исказа сведока Јасне Буљубашић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, Ви водите поступак, не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, о Вама се ради, Ви сте овде оптужени?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нажалост, ако сам у рукама таквим да Ви не знате шта би га питали, онда сам ја обрао бостан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам, питам Вас, Ви сте рекли да желите да предочите нешто различито?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, у овим условима сам рекао да не желим да говорим ништа, ако нема суд да му постави питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево ја ћу да му предочим, ево, каже човек који је био са њеним мужем у затвору је рекао да је 15. долазио Марко Павловић, први и једини пут, да су њега и још неке ставили у ауто и камион и негде их одвели. Хоћете још нешто да предочавам?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлику, не знам, ја разлику нисам приметила, Ви сте ту зато, ја сам цео дан испитивала. Ви, наравно, имате право још да га испитујете и да указујете да сведок не говори истину.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала Вам и на Вашој доброј намери као судије у овој ситуацији да ја испитујем, нисам достојан да испитујем овакве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Знате ли, колико сте трошкова имали за долазак? Неке сте рачуне приложили, осим овога?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извините, пре него што пређете на те техничке ствари, имао бих само још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је Вама одређиван притвор у том поступку који се води против Вас у Тузли и касније у Сарајеву?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Нисам Вас чуо, хоћете поновити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам је притвор одређиван?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте имали трошкова?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Па, имао сам аутобуску карту негде, непуних 400,00 динара. Сада не знам, зависно од превозника у другом правцу, једино такси сам ја платио 1.400,00 динара од станице доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и тражите ли још нешто осим за превоз?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа више, само за превоз.

Констатује се да сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак у место пребивалишта, а према рачунима које је приложио, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете можда?

СВЕДОК СРЕТЕН ЛАЗАРЕВИЋ: Ништа више.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте дошли у суд.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, те ће наставити:

02. марта 2007. године са почетком у 9,30 часова.